

FRISCHSENTERET

Ragnar Frisch Centre for Economic Research

Frischsenterets rapportserie 1/2024

Risikokartlegging, målgruppe og senere utfall for ungdommer kartlagt for opphold i behandlingsinstitusjon 2013-2023

Øystein M. Hernæs

Rapport 1/2024

Risikokartlegging, målgruppe og senere utfall for ungdommer kartlagt for opphold i behandlingsinstitusjon 2013-2023

Øystein M. Hernæs

Kontakt: o.m.hernas@frisch.uio.no, www.frisch.uio.no

Rapport fra prosjektet «Barn, unge og familier i barnevernet- En longitudinell registerstudie» (4821), finansiert av Bufdir (2018/51758-24 Arkivkode 040.3).

ISBN: 978-82-7988-302-9
ISSN: 2704-047X

Risikokartlegging, målgruppe og senere utfall for ungdommer kartlagt for opphold i behandlingsinstitusjon 2013-2023

Øystein M. Hernæs, Frischsenteret
2024-05-05

1 Innledning

Ved plassering utenfor hjemmet som et barnevernstiltak, blir de fleste barn plassert i fosterhjem og ikke institusjon. Dette er særlig tilfellet for de yngste barna. Av alle fosterhjems- og institusjonstiltak for barn under 13 år, var 98 prosent fosterhjemstiltak i 2022. Blant barn i alderen 13-17 år var andelen institusjonstiltak 26 prosent i 2022 (SSB-tabell 10661). I perioden 2015-2017 var rundt 1700 personer i alderen 0-17 år plassert i barnevernsinstitusjon i løpet av året, og rundt 1000 ved utgangen av året (SSB-tabell 13939). Siden 2017 har antall barn med institusjonstiltak har falt kraftig, og i 2023 var det bare 1250 personer i alderen 0-17 år som var registrert med tiltak om barnevernsinstitusjon i løpet av året, og 863 ved utgangen av året (SSB-tabell 13939).

Det er hovedsakelig tre typer institusjoner: akuttinstitusjoner, omsorgsinstitusjoner og behandlingsinstitusjoner. Det er de sistnevnte – spesialiserte behandlingsinstitusjoner for ungdommer med atferds- og/eller rusproblemer – som er tema i denne rapporten.¹ Behandlingsinstitusjonene omfatter plassering i institusjon etter den tidligere Barnevernloven § 4-24 (uten samtykke) eller § 4-26 (med samtykke) og ny barnevernslov §6-1 (med samtykke) og §6-2 (uten samtykke). Dette er plasseringer med grunnlag i alvorlige atferdsvansker, i form av «alvorlige eller gjentatte lovbrudd», «vedvarende problematisk bruk av rusmidler» eller «annen form for utpreget normløs atferd», som gjør videre utvikling knyttet til kriminalitet spesielt relevant. Ved utgangen av 2022 var det 159 ungdommer plassert i barnevernsinstitusjon med dette grunnlaget (SSB-tabell 12845). Ungdommer i behandlingsinstitusjon utgjør altså en liten andel av alle ungdommer i barnevernsinstitusjon.

Ved plassering i behandlingsinstitusjon gjøres det en kartlegging av «risiko for å utvikle varige problemer i form av kriminalitet inn i voksen alder». Til dette brukes det standardiserte risikokartleggingsverktøyet Youth Level of Service-Case Management Inventory (YLS/CMI), som gir en rekke risikoskårer. I dette notatet presenteres statistikk om ungdommer som det har vært gjort en slik kartlegging for. Drange og Hernæs (2020) har tidligere beskrevet forskjeller i risikoskårer etter kjønn, innvandringsbakgrunn og målgruppe, individ- og familiekjennetegn for ungdommer med ulike registrerte målgrupper, og regionale forskjeller målgruppe. I datagrunnlaget for Drange og Hernæs (2020) var det imidlertid bare informasjon om målgruppe knyttet til institusjonen en person var registrert et faktisk opphold ved, og ikke anbefalt målgruppe fra kartleggingen. Anbefalt målgruppe og faktisk målgruppe ved plassering sammenfaller ikke nødvendigvis, grunnet kapasitetsutfordringer, beboersammensetning,

¹ Disse institusjonene har også vært omtalt som «atferdsinstitusjoner». I denne rapporten brukes betegnelsen «behandlingsinstitusjoner».

hvorvidt anbefalt institusjon som har kapasitet ligger passende geografisk plassert eller endring hos ungdommen i etterkant av kartleggingen. I denne rapporten benytter vi informasjon om både anbefalingen som er gjort på grunnlag av selve kartleggingen og den påfølgende faktiske institusjonsplasseringen.

Denne rapporten har tre forskningsspørsmål. For det første spør vi hvordan utviklingen av YLS/CMI-skårer har vært i perioden 2013-2021 og om bakgrunnskjennetegn ved ungdommene kan forklare observerte tidstrender. For det andre undersøkes sammenhengen mellom YLS/CMI-skår, målgruppe og senere utfall med og uten justering for relevante kovariater. For det tredje forsøker vi å analysere om det å bli plassert i behandlingsinstitusjon «Behandling høy» påvirker senere kriminalitets-, skole- og barnevernsutfall.

2 YLS/CMI-skåring og målgruppevurdering

Det standardiserte risikokartleggingsverktøyet Youth Level of Service-Case Management Inventory (YLS/CMI) har siden 2013 vært brukt til å kartlegge risiko for videre negativ utvikling for ungdommer som plasseres på barnevernsinstitusjon etter Barnevernsloven § 6-1 og § 6-2, tidligere § 4-24 og § 4-26. Siden 2016 har kartlegging også blitt foretatt ved utskrivninger.

YLS/CMI var opprinnelig utviklet for å kartlegge risiko for framtidig kriminalitet hos unge lovbryttere i Canada (Jakobsen og Kornør, 2017). Formålet med kartleggingen er å bidra til et best mulig valg av tiltak og behandling. Kartleggingen består av en skåring av åtte underkategorier, som skal dekke ulike dimensjoner som potensielt er informative om framtidig kriminalitet. Disse åtte kategoriene er satt sammen av underelementer som hvert scores "1" (risiko til stede) eller "0" (ikke risiko). De åtte underkategoriene er (med antall elementer i parentes): Tidligere lovbrudd (5), familieforhold (6), utdanning (7), venner (4), rusmisbruk (5), fritid (3), personlighet/adferd (7) og holdninger (5). Blant annet dreier tidligere lovbrudd seg om tidligere dommer, familieforhold om oppdragelsen ungdommen har vært utsatt for og relasjon til foreldre, utdanning om forstyrrende skoleatferd, skoleprestasjoner og skolenærvær, venner om antall venner og kriminelle venner, rusmisbruk om grad av rusbruk, fritid om aktiviteter og interesser, personlighet/adferd om selvkontroll, selvfølelse og aggresjon og holdninger om antisosiale holdninger og hjelpemottakelighet. For mer informasjon om de ulike område og eksempler, se Hoge and Andrews (2011, 2013).

Til sammen er det 42 underelementer – maksimal skår er derfor 42. En høyere skår skal indikere høyere risiko for framtidig kriminalitet. Totalskåren er kategorisert i fire grupper etter alvorlighetsgrad: 0-8 lav, 9-22 moderat, 23-34 høy og 35-42 svært høy (Jakobsen og Kornør, 2017). YLS/CMI-skåren har vist seg å være generelt prediktivt for framtidig kriminalitet, men også å variere mellom ulike kontekster (Kanestrøm mfl., 2024). Kanestrøm mfl. (2024) benytter data fra Norge og finner at YL/CMI-skåren predikerer kriminalitet begått i løpet av institusjonsoppholdet. De estimerer blant annet en odds ratio på én enhets økning i totalskåren på 1.22 for kriminalitet begått i løpet av institusjonsoppholdet. Evaluert ved gjennomsnitt for hele utvalget (0,53, dvs. 53 prosent blir senere siktet for noe begått i løpet av oppholdet), tilsier én enhets økning i totalskår en økning i sannsynligheten for kriminalitet i løpet av

institusjonsoppholdet fra 0,53 til 0,579, dvs. en økning på 4,9 prosentpoeng.²

I Norge har YLS/CMI-kartlegging ikke vært avgrenset til lovbrøyttere, men blitt benyttet for kartlegging av ungdommer med alvorlige atferdsproblemer ved inntak til behandlingsinstitusjoner i regi av barnevernet. Her har formålet med kartleggingen vært å bidra til at ungdommen blir plassert i passende type behandlingsinstitusjon og til å anbefale videre tiltak og behandling (Kanestrøm og Stallvik, 2021). Ved innskriving av en ungdom på barnevernsinstitusjon gjør en psykolog ved Nasjonal enhet for behandlingstiltak (NABE, tidligere Nasjonalt inntaksteam) en kartlegging av risiko for videre negativ utvikling.

Ungdommens skår brukes i vurderingen av hvilken institusjonstype ungdommen skal plasseres i. En viktig faktor ved totalskåren er om den er over eller under 23, siden det avgjør om ungdommen ifølge kartleggingsinstrumentet kategoriseres som moderat (9-22) eller høy (23-34) risiko. Imidlertid er endelig anbefalt målgruppe basert på både YLS/CMI-kartleggingen og vurdering av annen informasjon, som dokumentasjon fra barneverntjeneste, BUP, PPT, skole, foreldre og eventuelt andre. Det gjøres en totalvurdering av ungdommens og familiens situasjon, samt ungdommens utviklingshistorikk og behov. Det vil altså være situasjoner der en ungdom har en skår under 23, men likevel får anbefalt målgruppe behandling høy, og situasjoner der en ungdom har en skår på 23 eller over, men likevel får anbefalt målgruppe behandling lav. Videre omhandler YLS/CMI-rammeverket bare risiko for utvikling av kriminell atferd, mens det i den norske kartlegging gjøres en rusvurdering i tillegg. Anbefalt målgruppe vil derfor være lav risiko, høy risiko eller rusbehandling.

Bufdirs nettsider om [Differensiering av målgrupper ved plassering i atferdsinstitusjon](#) (Bufdir, 2024) har følgende beskrivelser av målgruppene:

«Ungdommer med alvorlige atferdsvansker og lav risiko for å utvikle varige problemer i form av kriminalitet inn i voksen alder.

Ungdommer med lav risiko har som regel fått atferdsvansker først i ungdomsalder. De kjennetegnes ved at de ikke har så mange risikofaktorer for varig problematferd inn i voksen alder. Atferdsvanskene i ungdomsalder kan likevel være alvorlige og danne grunnlag for plassering i institusjon. Alvorlige atferdsvansker kan for eksempel være alvorlig kriminell atferd eller rusmisbruk.

Til tross for vanlig utvikling i barndommen, kan atferdsproblemene i ungdomsalder også ha medført skoleproblemer, familiekonflikter og tilhørighet i avvikende miljøer. Ungdommene kan i tillegg ha andre utfordringer som krever behandling fra psykisk helsevern.

Ungdommer med alvorlige atferdsvansker og høy risiko for å utvikle varige problemer i form av kriminalitet inn i voksen alder

Ungdommer med høy risiko har ofte hatt atferdsvansker fra tidlige barneår.

De har gjerne mange og omfattende risikofaktorer, eksempelvis problemer på skolen og i fritiden, et langvarig konfliktfylt forhold til sin familie og liten grad av sosiale og problemløsende ferdigheter. Ofte har ungdommen også alvorlig kriminell atferd og

² Utregningen er basert på $(p/(1-p))/(0,53/(1-0,53)) = 1,22$, der p angir sannsynlighet gitt én enhets økning i skår. Økningen ved baseline lik 0,53 er da gitt ved $(1,22*0,53/(1-0,53)) / (1+1,22*0,53/(1-0,53)) - 0,53$.

rusmisbruk, og de kan ha andre utfordringer som krever behandling fra psykisk helsevern. Mange risikofaktorer medfører høy risiko for varig problematferd inn i voksen alder dersom ungdommen ikke mottar hjelp som virker.

Ungdommer med alvorlig eller vedvarende rusmisbruk

En ungdom som er avhengig av rus, kan plasseres i en institusjon hvor ungdommen kan få hjelp og behandling for sine rusvansker.

En ungdom som blir plassert i en slik institusjon, kan også ha andre former for atferdsvansker, for eksempel kriminalitet, men rusmisbruket er av en slik karakter at det dominerer problembildet deres.

Hovedfokus ved institusjonsoppholdet er å behandle rusavhengigheten.»

Hensikten med målgruppevurdering er å gi et tilpasset behandlingstilbud (Jakobsen og Kornør, 2017) og å unngå uheldig påvirkning fra ungdommer med alvorlig rusproblematikk og/eller høy risiko til ungdommer uten rusproblematikk eller med lav risiko (Bufdir, 2024).

I denne rapporten følges terminologien med «lav» og «høy» risiko angående anbefalt eller faktisk målgruppe. Imidlertid er det viktig å være klar over at de fleste ungdommer med «lav» risiko i praksis vil ha «moderat» risiko ifølge YLS/CMI-verktøyet, det vil si at de har en skår i intervallet 9-22.

Ved inntak på institusjon foretas en såkalt «Pre»-kartlegging. Ved utskrivning fra institusjon foretas «Post»-kartlegging. Ansatte tilknyttet den aktuelle institusjonen fyller ut skjema og person fra NABE skårer. Blant personer med både Pre-skåring og en påfølgende Post-skåring i våre data, var Post-skåringen foretatt i gjennomsnitt 1 år og 2 måneder etter Pre-skåringen. Ved post-kartlegging har det vært varierende praksis på om målgruppe er beholdt fra pre-kartlegging eller om den er vurdert på nytt. Vi går derfor ikke nærmere inn på registrert målgruppe ved post-kartlegginger. Enkelte har også registrert «Re»-kartlegging. Dette er en ny kartlegging av en ungdom som fortsatt er i systemet. Dette kan for eksempel forekomme som konsekvens av brudd i tiltak eller i situasjoner der det har gått lang tid før tiltak kommer i gang. Blant personer med både Pre-skåring og en påfølgende Re-skåring i våre data, var Post-skåringen foretatt i gjennomsnitt 8 måneder etter Pre-skåringen.

3 Datagrunnlag og metode

3.1 YLS

Vi har informasjon om YLS/CMI-skår og anbefalt målgruppe fra og med slik kartlegging ble innført i september 2013. Data er hentet ut fra Bufetats fagsystem (Birk) og tilgjengeliggjort av Bufdir. Dette skal dekke alle kartlegginger foretatt i denne perioden. Det dekker også hele Norge bortsett fra Oslo, som har sitt eget system.

Det er ikke alle med gjennomgått YLS/CMI-kartlegging som er registrert med et påfølgende opphold i behandlingsinstitusjon. Av 1838 førstegangskartlegginger, var 56 prosent (N = 1022) registrert med et tiltak i behandlingsinstitusjon i løpet av to måneder etter kartleggingen. Blant dem som ikke er registrert med tiltak i behandlingsinstitusjon (N = 816) var 532 ikke registrert

med et tiltak i Birk i løpet av to måneder. Blant de resterende 284 ungdommene med et registrert tiltak i Birk i løpet av to måneder etter kartlegging, var tiltak i omsorgsinstitusjon og/eller akuttinstitusjon det vanligste. Det er også noen som er registrert med Multisystemisk Terapi (MST) og noen som er registrert med atferdsbehandling i ulike typer fosterhjem.

Tabell 1 viser fordelingen over alder og år av alle Pre-kartlegginger i våre data. Det er flest kartlegginger med anbefalt målgruppe rus, deretter følger behandling lav og behandling høy. De fleste kartlagte ungdommer er i alderen 15-18 år. Antallet kartlegginger i 2013 er lavere fordi kartlegginger ble innført i løpet av året, mens antallet kartlegginger i 2023 er lavere fordi vårt datauttrekk bare dekker til og med april. I tabell A1 i vedlegget gis en fullstendig oversikt over antall målgruppeanbefalinger fordelt på både alder og år.

Tabell 1. Alders- og årsfordeling for Pre-kartlegginger.

Alder	Totalt	Rus	Lav	Høy	År	Totalt	Rus	Lav	Høy
11	1	0	1	0	2013	60	28	25	7
12	4	0	3	1	2014	263	135	79	49
13	34	1	23	10	2015	180	76	54	50
14	158	14	98	46	2016	180	71	71	38
15	386	79	193	114	2017	210	83	75	52
16	571	224	224	123	2018	245	112	81	52
17	666	364	183	119	2019	240	107	81	52
18	320	218	65	37	2020	230	93	90	47
19	10	6	4	0	2021	218	81	108	29
20	1	0	1	0	2022	233	87	88	58
21	1	0	0	1	2023	93	33	43	17
Totalt	2152	906	795	451	Totalt	2152	906	795	451

3.2 Andre data

Data på YLS/CMI-skårer og anbefalt målgruppe kobler vi til registerdata med informasjon om fødselsår, kjønn, innvandrerbakgrunn, barnevernstiltak, skoleutfall, offentlige overføringer og siktelser. Disse opplysningene kommer fra Statistisk sentralbyrås registre over befolkning, barnevern, utdanning, FD-trygd og kriminalitet og er oppdatert til og med 2021. Tabell 2 viser gjennomsnittlige kjennetegn fra disse registrene. I tabellen er hver person med kun én gang, ved tidspunkt for sin første YLS/CMI-kartlegging. Utenom alder, kjønn og innvandringsbakgrunn er alle variabler målt året før kartleggingen, for at de ikke skal kunne være påvirket av kartleggingen eller institusjonsoppholdet.

Ungdommene er i gjennomsnitt 16-17 år. Blant ungdommer med anbefalt målgruppe Behandling høy er det bare 18 prosent jenter. Blant ungdommer med Behandling lav er kjønnsfordelingen mellom gutter og jenter lik, mens jenter er i mindretall blant ungdommer med Rus. Noe over halvparten av ungdommer med Behandling høy har innvandringsbakgrunn, og noe under halvparten for de andre to gruppene.

Når det gjelder tidligere barnevernstiltak er de tre gruppene ganske like, men ungdommer med Behandling høy har noe flere år med tidligere barnevernstiltak. Behandling høygruppen har en

god del høyere tidligere siktelsler – i gjennomsnitt 4,3 siktelsler til og med året før kartlegging. Tidligere kriminalitet er en del av grunnlaget for YLS/CMI-skåringen og kan ha vært med å bidra til at anbefalt målgruppe ble Behandling høy. Også gruppen med Rus har relativt mange tidligere siktelsler – i gjennomsnitt 3,2 tidligere siktelsler.

Til slutt ser vi på foreldrekjennetegn. Her er det mindre variasjon mellom gruppene, men det er en tendens til at ungdommer med anbefalt målgruppe Behandling høy har foreldre med noe lavere inntekt og høyere mottak av sosialhjelp.

Tabell 2. Kjennetegn ved personer som har blitt kartlagt 2013-2021.

	Behandling høy	Behandling lav	Rus
YLS/CMI-skår	24,3	16,6	20,2
Alder	15,9	15,9	16,8
Kvinne, %	18	51	38
Innvandringsbakgrunn, %	52	44	38
Tidligere barnevernstiltak utenfor hjemmet, antall år	2,6	1,8	1,8
Tidligere barnevernstiltak i hjemmet, antall år	5,4	4,4	4,4
Tidligere barnevernstiltak, antall år	5,8	4,8	4,8
Tidligere siktelsler, antall	4,3	1,4	3,2
Høyere utdanning, mor, %	20	21	23
Høyere utdanning, far, %	14	14	12
Yrkesinntekt, mor, 1000 kroner (2020)	213	250	269
Yrkesinntekt, far, 1000 kroner (2020)	321	399	367
Sosialhjelp, mor, %	31	23	17
Sosialhjelp, far, %	24	15	14
AAP eller uføretrygd, mor, %	31	35	35
AAP eller uføretrygd, far, %	30	24	29
Totalt	316	572	669

Note: Første kartlegging. Tidligere barnevernstiltak og foreldrekjennetegn er målt året før kartlegging.

3.3 Statistiske metoder

I del 4.1 benyttes enkle histogrammer og grafisk framvisning av tidstrender. Videre benyttes det i del 4.1 og 4.2 lineære regresjoner, med og uten justering for kovariater knyttet til ungdommens demografi og tidligere kriminalitets- og barnevernshistorie. Til slutt gjøres også en diskontinuitetsanalyse rundt terskelverdien for behandling høy. Analysene er foretatt i programmet Stata 18.

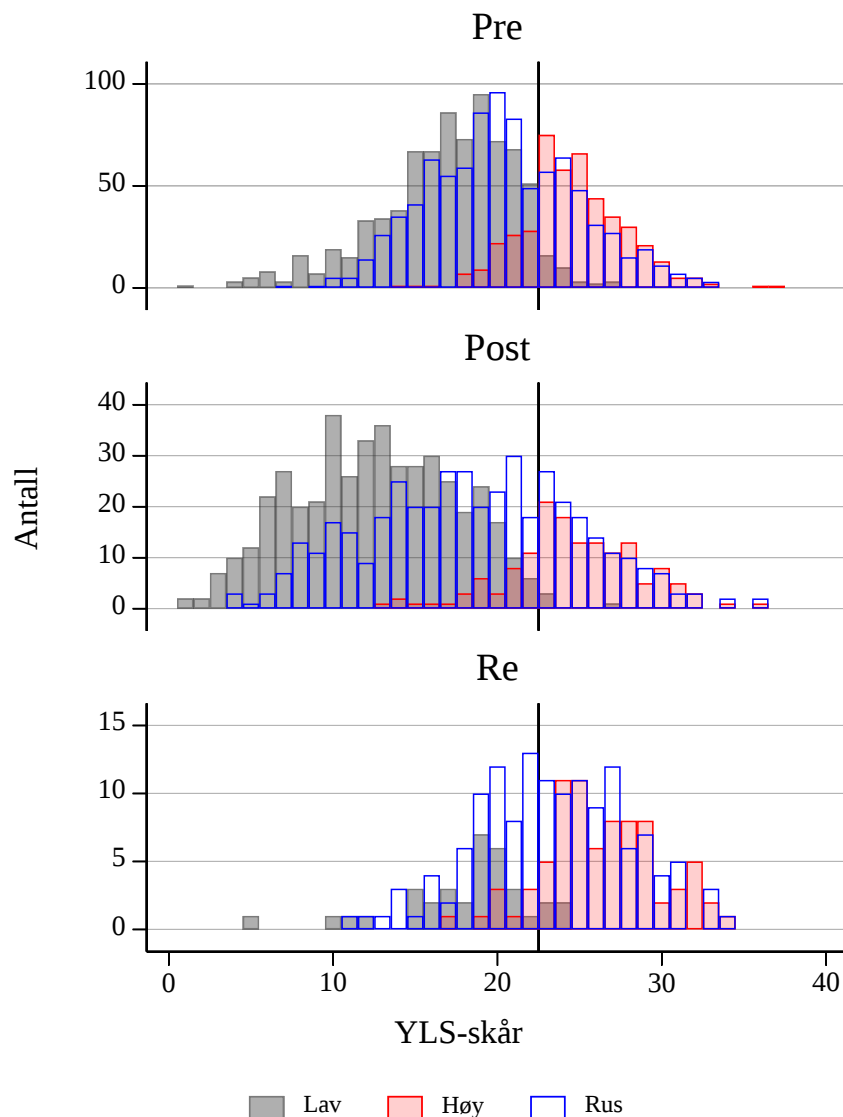
4 Resultater

4.1 Utvikling i YLS/CMI-skårer over tid

4.1.1 Overordnet utvikling over tid

Innledningsvis ser vi kort på den overordnede utviklingen i skårer over tid. Figur 1 viser fordelingen av totalskårer for utvalget, fordelt på pre-, post- og re-kartlegging, samt om anbefalt målgruppe var behandling lav, behandling høy eller rus. Merk at det er ulik skala på den vertikale akse. Spesielt er det klart flest Pre- kartlegginger, ettersom disse startet tidligst. Ikke overraskende ligger fordelingen for ungdommer med behandling høy tydelig til høyre, ettersom det der er flere med høye skårer. Fordelingen for behandling lav og rus overlapper mer, men med en tendens til at behandling lav har noe flere lavere skårer. Rus strekker seg også langt ut i den høyre delen av fordelingen, det vil si at det er mange ungdommer med høye skårer med anbefalt målgruppe rus.

I Pre-fordelingen ser vi tydelig at det er svært få med anbefalt målgruppe «behandling lav» som faktisk har skår 0-8, som tilsvarer lavrisiko i YLS/CMI-verktøyet, og at de fleste befinner seg i intervallet 9-22, som tilsier moderat risiko. Det er tydelig at det er større andel skårer på lavere nivå i Post- enn i Pre- og Re-skåringer, i gjennomsnitt er altså skåren klart lavere på Post-kartlegginger. Det er viktig å være klar over at det er mange forhold som kan bidra til at Post-kartlegginger vil være forskjellige fra Pre-kartlegginger, dette diskuteres nærmere i seksjon 5.1.

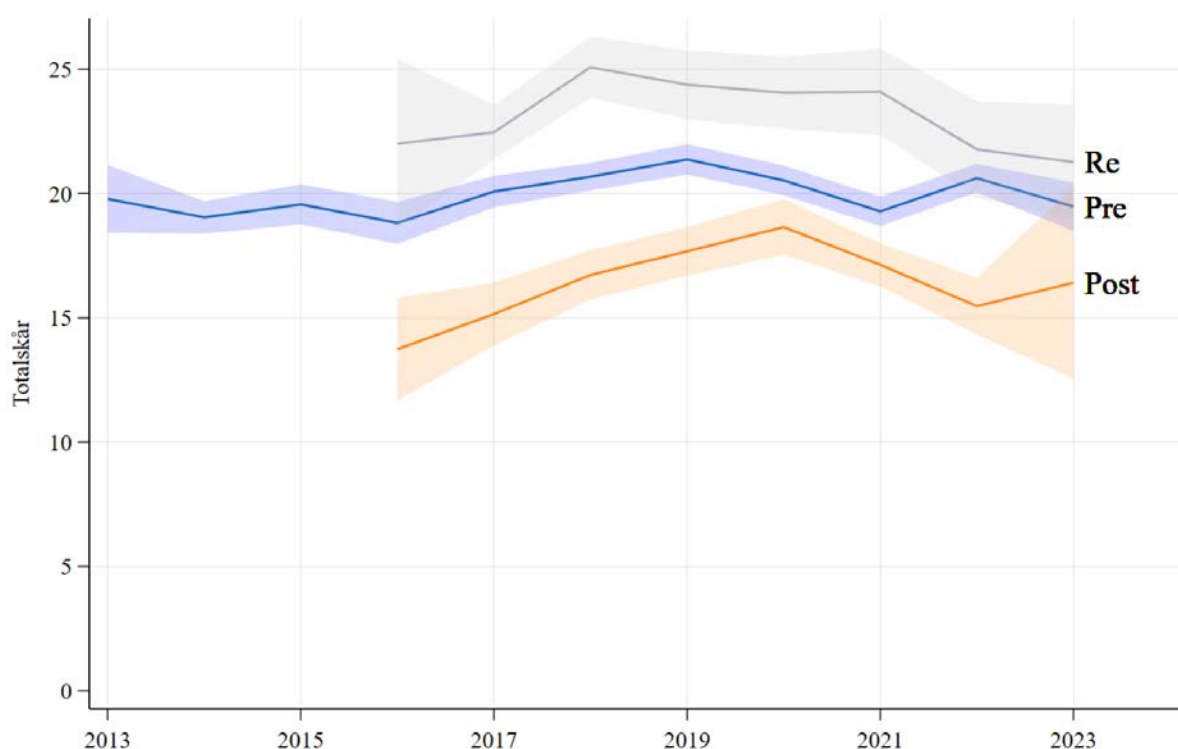

Figur 1. Fordeling av totalskårer 2013-2023 fordelt på kartleggingsformål og anbefalt målgruppe. Totalt antall: Pre: 2151, Post: 1029, Re: 255.

Figur 2 viser gjennomsnittsskår for de ulike kartleggingsformålene. Nivået er rundt 20 for Pre-kartlegginger, noe høyere for Re-kartlegginger og noe lavere for Post-kartlegginger. Nivåene er relativt stabile over tid, men det er noe variasjon – blant annet en økning i nivået i Pre-kartlegginger fra 2016 til 2019 og deretter en nedgang. Slike relativt små forskjeller over tid kan generelt skyldes ulik sammensetning av kartlagte ungdommer. For eksempel kan det i noen år komme inn flere gutter eller ungdommer med tidligere kriminalitet enn andre år. Imidlertid finner vi ikke tegn til dette her – figur 3 viser forskjeller for Pre-kartlegginger relativt til gjennomsnittet i 2015 når det justeres for en rekke observerbare faktorer. Det er også begrenset til de ungdommene og de årene vi har tilgjengelig bakgrunnsinformasjon, det vil si fram til og med 2021. For hvert år vises et punktestimat for forskjellen mot nivået i 2015 og 95 prosent

konfidensintervall for dette estimatet.³ De mørkeblå markørene, lengst til venstre hvert år, viser den rene tidstrenden. Ved å følge disse, gjenfinner vi i stor grad den økende trenden fram til 2019, og deretter en nedgang. Forskjellene i 2017-2020 er også statistisk signifikante på 95 prosent signifikansnivå, jf. at linjene som markerer 95 prosent konfidensintervall ikke krysser 0-linjen på den vertikale akse.

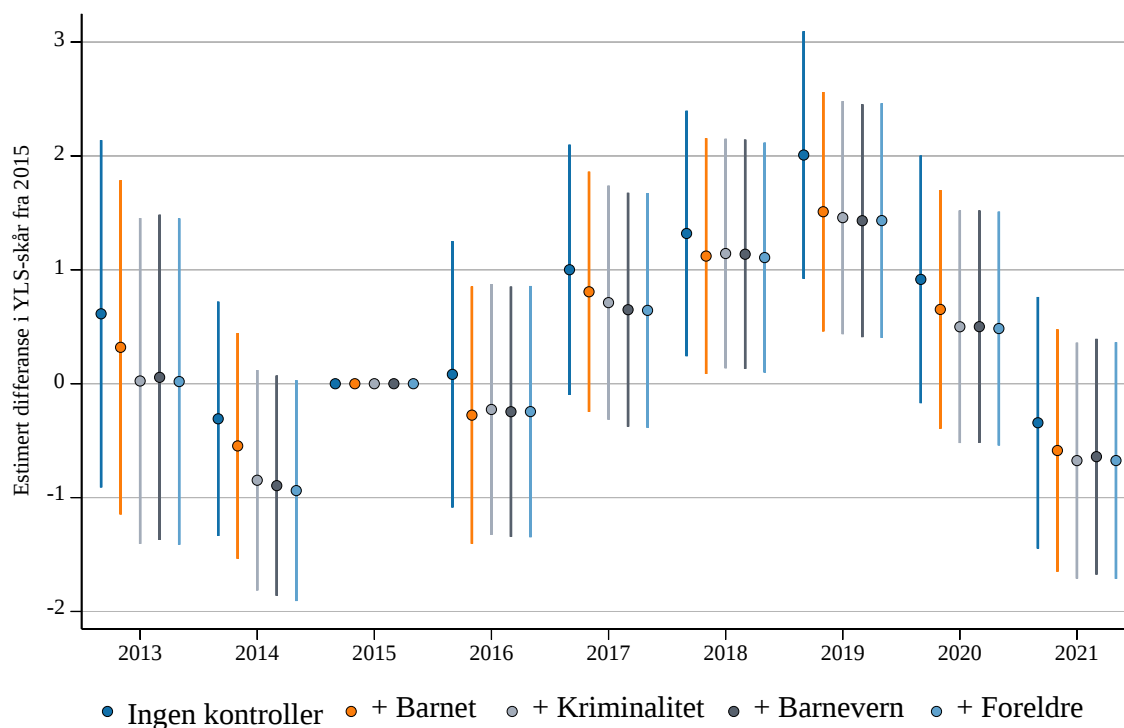
De påfølgende markørene viser forskjellen når det er justert for suksessivt flere faktorer med en lineær regresjon. «Barnet» er justert for kjønn, alder og innvandringsbakgrunn, «Kriminalitet» for antall tidligere siktelsener, «Barnevern» for antall år med tidligere registrerte barnevernstiltak og «Foreldre» for både mor og fars yrkesinntekt, utdanning, trygdemottak og sosialhjelpsmottak. Det er slående hvor lite estimatene for forskjellene mot nivået i 2015 endrer seg når vi legger til disse variablene i modellen – på tross av et omfattende sett av kontrollvariabler, er tidstrenden med en økning fram til 2019 og deretter en nedgang nesten uforandret. Dette mønsteret er også det samme på tvers av kjønn, og alder ved kartlegging er justert for svært fleksibelt gjennom egne ledd (dummyvariabler) for hver hele alder.

Figur 2. Gjennomsnittlig totalskår per kartleggingsformål og år.

Note: Skraverter områder angir 95 % konfidensintervall.

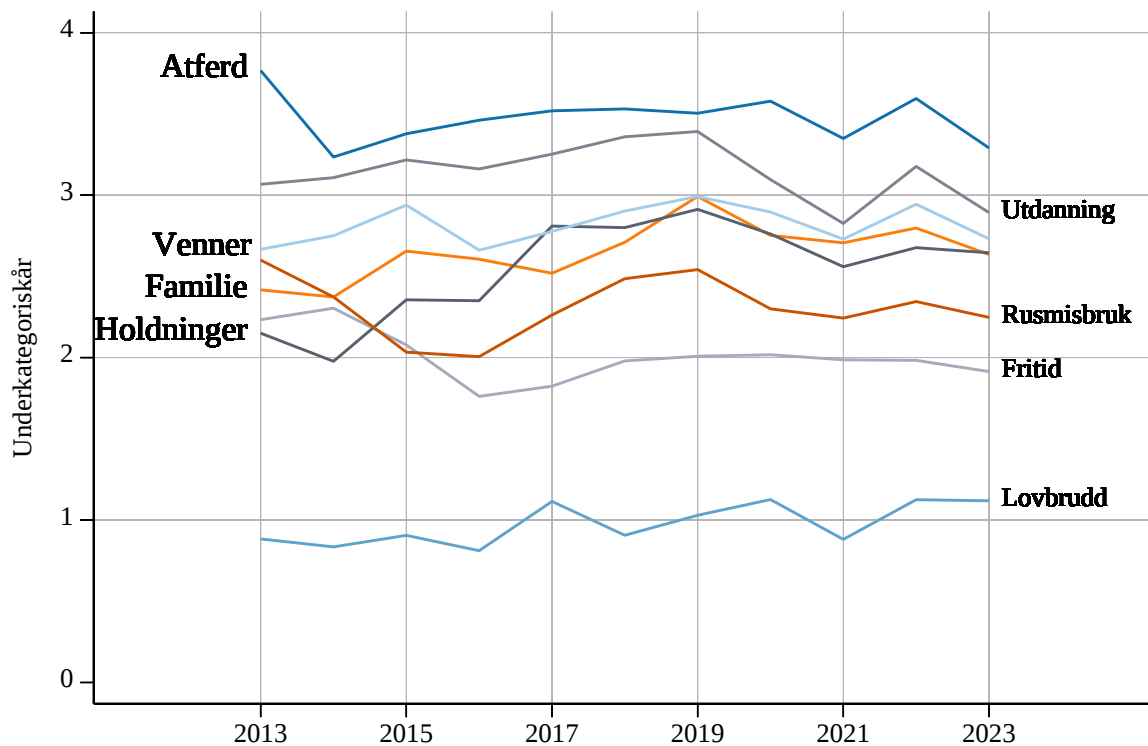
³ 2015 er valgt som referanseår for å unngå mulig påvirkning fra forhold knyttet til innføring av instrumentet.

Figur 3. Forskjell i gjennomsnittlig totalskår relativt til i 2015 justert for kjennetegn. Pre-kartlegginger.

Note: Estimer fra lineær regresjon med totalskår som utfall og følgende kontrollvariabler: «Barnet»: Kjønn, alder og innvandringsbakgrunn, «+ Kriminalitet»: «Barnet» + Antall tidligere siktelsler, «+ Barnevern»: «Barnet» + «Kriminalitet» + Antall år med tidligere barnevernstiltak, i og utenfor hjemmet, «+ Foreldre»: «Barnet» + «Kriminalitet» + «Barnevern» + Mor og fars yrkesinntekt, utdanning, trygdemottak og sosialhjelpsmottak.

Figur 4 fordeler totalskåren for Pre-skåringer på de åtte underkategoriene. Merk at det er ulikt antall enkeltledd i hver underkategori og dermed ulikt maksimalnivå. Utviklingen av nivået på underkategoriene er også i hovedsak stabil over tid.

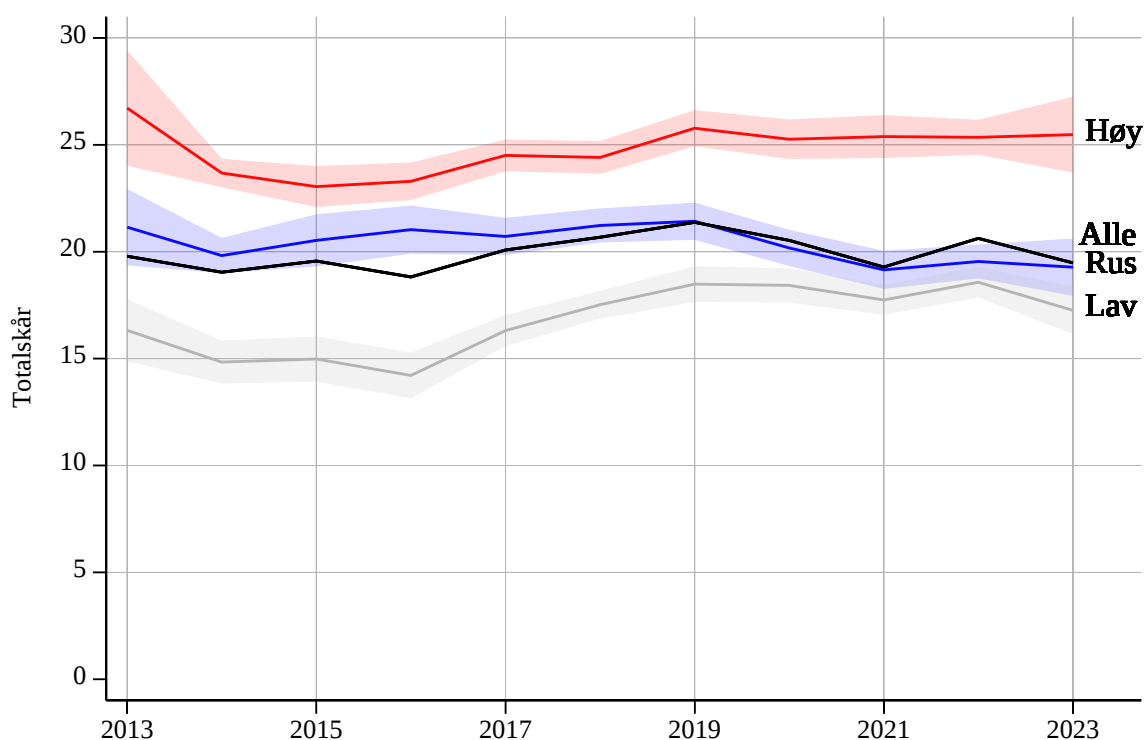

Figur 4. Gjennomsnittlig skår for underkategorier per år. Pre-kartlegginger.

4.1.2 Utvikling etter målgruppe

Anbefalt målgruppe spiller en viktig, praktisk rolle i plasseringen av ungdommer i institusjon. Vi går derfor i det videre nærmere inn på utviklingen i skårer fordelt på målgruppe. Ettersom både Pre- og Re-kartlegginger foretas før plassering som grunnlag for hvilken målgruppe som skal anbefales, er disse i det følgende slått sammen. Figur 5 viser gjennomsnittlig totalskår per målgruppe og år for Pre og Re-kartlegginger. Naturlig nok har ungdommer med anbefalt målgruppe «Behandling høy» høyest gjennomsnittlig nivå, på rundt 25. Dette er relativt stabilt de siste årene, etter en svak økning mellom 2015 og 2019. Vær oppmerksom på at antallet kartlegginger i 2013 og 2023 var lavt, noe som gjør at tilfeldigheter kan gi større utslag.

Ungdommer med anbefalt målgruppe «Rus» er også stabil over tid, med et gjennomsnittlig nivå på rundt 20, i likhet med gjennomsnittet for hele utvalget, vist ved den svarte linjen. Utviklingen over tid i gjennomsnittsskår for ungdommer med anbefalt målgruppe «Behandling lav» følger samme mønster som «Behandling høy», med en økning mellom 2016 og 2019 og deretter stabilitet. I figur A1 i vedlegget vises utvikling i underkategorier over tid. Naturlig nok er det stor forskjell mellom målgruppene i skårer på underkategoriene, men utviklingen over tid er relativt stabil innen hver målgruppe.

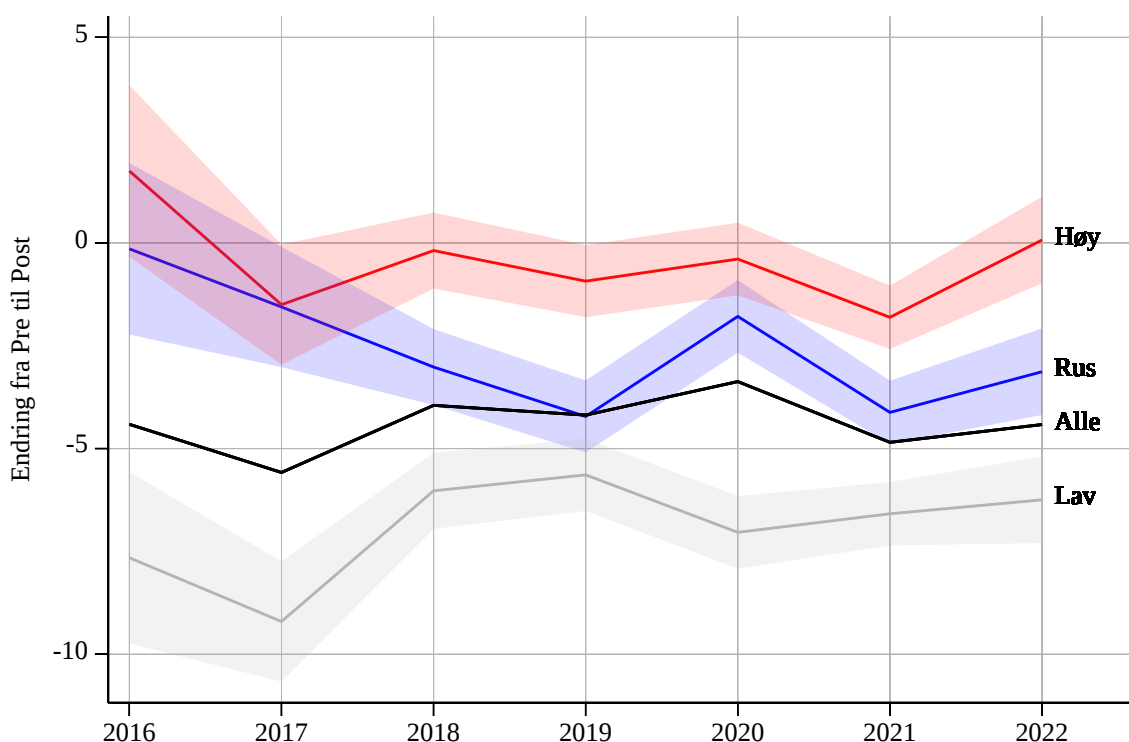
Figur 5. Gjennomsnittlig totalskår per målgruppe og år for Pre/Re-kartlegginger. Skraverte områder angir 95% konfidensintervall.

Endring i totalskår fra Pre/Re-kartlegging til Post-kartlegging er særlig interessant, fordi den sier noe om utvikling i ungdommens kartlagte risiko for utvikling av varige problemer. Figur 6 viser derfor gjennomsnittlig endring i totalskår fra en ungdoms Pre/Re-kartlegging til en

påfølgende Post-kartlegging, for ungdommer som har dette. Post-kartlegging startet først i 2016 og det var relativt få som fikk registrert Post-kartlegging i 2016 og 2017. Vi konsentrerer oss derfor først og fremst om perioden 2018-2022. Da var det til sammen 860 Post-kartlegginger.

For ungdommer med anbefalt målgruppe «Behandling høy» er gjennomsnittlig endring rett i underkant av 0 – i gjennomsnitt får disse ungdommene svakt lavere skår ved Post-kartlegging enn i Pre/Re-kartlegging. For ungdommer med anbefalt målgruppe «Rus» er Post-kartleggingen 2-4 enheter lavere enn Pre/Re-kartleggingen. Ungdommer med anbefalt målgruppe «Behandling lav» har størst endring fra Pre/Re-kartlegging til Post-kartlegging – her er Post-kartleggingsskåren 5-6 enheter lavere. Gjennomsnittet for alle er 4-5 enheter lavere.

Ved inspeksjon av de underliggende tallene finner vi en tendens til at ungdommer med høyere Pre-skår har en noe større nedgang til Post. Det er i noen grad naturlig, ettersom det med høy skår er større potensiale for endring. Denne sammenhengen er imidlertid klart sterkest hos ungdommer med målgruppe «Behandling lav», det vil si ungdommer med relativt lave totalskårer i utgangspunktet. Jenter med målgruppe «Behandling lav» har også større nedgang enn gutter. I tabell A2 i vedlegget gis en oversikt over gjennomsnittlig endring for hver underkategori fordelt på målgrupper.

Figur 6. Gjennomsnittlig endring i totalskår fra Pre/Re- til Post-kartlegging per målgruppe og år. Skraverte områder angir 95% konfidensintervall.

4.2 Sammenheng mellom YLS/CLM-skår, målgruppe og utfall

I denne delen går vi nærmere inn på sammenhengen mellom kartleggingsskår (for Pre/Re-kartlegginger) og anbefalt målgruppe og senere utfall. Det er viktig å være klar over at YLS/CMI kun er konstruert for framtidig kriminalitet, ikke andre utfall. Det er likevel interessant å se på sammenheng med andre utfall for å se om instrumentet fanger opp risiko for ugunstig utvikling også her. Vi analyserer følgende utfall:

- a. Om personen er registrert som siktet av politiet ved alder 19,
- b. Om personen er registrert som siktet for et lovbrudd med strafferamme mindre enn 1 år ved alder 19,
- c. Om personen er registrert som siktet for et lovbrudd med strafferamme 1-2 år ved alder 19,
- d. Om personen er registrert som siktet for et lovbrudd med strafferamme 3 år eller mer ved alder 19,
- e. Om personen er registrert som siktet og saken ikke ble henlagt ved alder 19,
- f. Om personen har fullført videregående skole ved alder 21,
- g. Om personen mottar arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd i løpet av året hen fyller 21,
- h. Gjennomsnittskarakter ved avgang fra ungdomsskolen.

Alle utfallene er målt tidligst året etter kartlegging. Ettersom det er mange i datamaterialet som enten har gått ut av ungdomsskolen før kartlegging eller ikke har rukket å bli 19/21 år i våre data (til og med 2021), er utvalgsstørrelsen her relativt lav.

Resultatene er vist i tabell A3 i vedlegget. I kolonne (1)-(3) undersøkes sammenhenger mellom utfall og totalskår og i kolonne (4)-(5) undersøkes sammenhenger mellom utfall og målgruppe.

Kolonne (1) viser resultater fra en lineær regresjon av utfallet på totalskåren. Koeffisienten på totalskåren viser da den gjennomsnittlige sammenhengen mellom én enhets høyere totalskår og utfallet. Utfallene i panel b.-g. er mål som dummyvariabler, altså angir en koeffisient på 0.01 ett prosentpoeng. Skåren er her definert relativt til 20, slik at konstantleddet kan tolkes som nivået av utfallet for en person med totalskår lik 20.

Kolonne (2) viser det samme som kolonne (1), men justert for bakgrunnskjennetegn ved barnet (kjønn, innvandringsbakgrunn, alder ved kartlegging, tidligere siktet, antall år med barnevernstiltak i hjemmet, utenfor hjemmet og totalt). Det er interessant hvor mye koeffisienten på YLS/CMI-skåren forandres ved justering for disse kjennetegnene. Kolonne (3) utvider settet av kovariater/konfunderende faktorer og justerer i tillegg for foreldrenes utdanning, yrkesinntekt, trygdemottak og sosialhjelpsmottak.

Resultatene i kolonne (1) viser at det er prediksjonsverdi i totalskår, spesielt er høyere skår assosiert med ca. 2 prosentpoeng høyere sannsynlighet for å bli siktet ved alder 19, jf. panel a. Sammenhengen er sterk også for lovbrudd av ulik grovhet og for saker som ikke henlegges, jf. panel b-e. Alle disse sammenhengene er statistisk signifikante. Totalskåren henger også sammen med høyere fullføringsgrad på videregående skole og lavere trygdemottak ved alder 21, jf. panel f-g, men disse sammenhengene er svake og ikke statistisk signifikante. Til slutt predikerer høyere skår også lavere karakterer ved utgangen av grunnskole.

Ved justering for observerbare kjennetegn ved barnet i kolonne (2) halveres de estimerte sammenhengene knyttet til kriminalitet. Dette skyldes for det meste indikatorvariablene for

siktelse før kartlegging og kjønn. Etter justering for barnets kjennetegn, predikerer én enhet høyere totalskår ca. 1 prosentpoeng høyere sannsynlighet for å bli siktet ved alder 19.

Alle sammenhengene knyttet til kriminalitetsutfall er fortsatt statistisk signifikante på minst 10 % nivå med justering for faktorer knyttet til barnet. Ytterligere justering i kolonne (3), for foreldrenes kjennetegn forandrer lite. Justering har også lite å si for utfallene knyttet til fullføring på videregående skole, trygdemottak og gjennomsnittskarakter ved utgang fra grunnskolen. For de to førstnevnte er det fortsatt ingen tydelig sammenheng, mens én enhet høyere skår predikerer ca. 0,03 lavere gjennomsnittskarakter, uavhengig av type justering.

Kolonne (4) og (5) fokuserer på målgruppe i stedet for totalskår. «Behandling lav» er her referansekategorien, det vil si at koeffisientene for «Rus» og «Behandling høy» skal forstås som relativt til nivået for «Behandling lav», som er angitt av konstantleddet. Kolonne (4) viser resultater fra en regresjon direkte på dummyvariable for om anbefalt målgruppe er «Rus» eller «Behandling høy». Koeffisientene på disse to variablene forteller oss dermed om gjennomsnittsnivået for utfallet for disse to gruppene relativt til «Behandling lav». Fra resultatene i kolonne (4) kan vi se at ungdommer med anbefalt målgruppene Rus og Behandling høy har henholdsvis 14,5 og 19,8 prosentpoeng høyere sannsynlighet for å være siktet ved alder 19, jf. panel a. Estimatene for de andre utfallene knyttet til kriminalitet går i samme retning, jf. panel b-e.

Ettersom mye av disse forskjellene kan skyldes at ungdommene i de ulike målgruppene har ulik bakgrunn, viser kolonne (5) resultater når det justeres for de samme kjennetegnene ved barn og foreldre som i kolonne (3). Dette gjør igjen at sammenhengene mellom målgruppe og kriminalitetsutfall reduseres til om lag halvparten, men det gjenstår fortsatt betydelige og til dels statistisk signifikante forskjeller.

Sammenhengene mellom sannsynlighet for å fullføre videregående skole på normert tid og sannsynlighet for å motta arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd ved alder 21 er ikke statistisk signifikante. Ungdommer med anbefalt målgruppe Rus har noe høyere karakter ved utgangen av grunnskolen enn ungdommer med anbefalt målgruppe behandling lav, både med og uten justering kovariater. Ungdommer med anbefalt målgruppe behandling høy har noe lavere gjennomsnittskarakter ujustert og noe høyere justert, men forskjellene er små.

De foregående resultatene motiverer en undersøkelse av om anbefalt målgruppe kan ha en egen, direkte effekt. Til det trengs en nærmere undersøkelse av personer på marginen mellom ulike målgrupper og en kobling til faktisk institusjonsopphold. Dette gjøres i neste kapittel.

4.3 Effekt av plassering i institusjon for målgruppe behandling høy

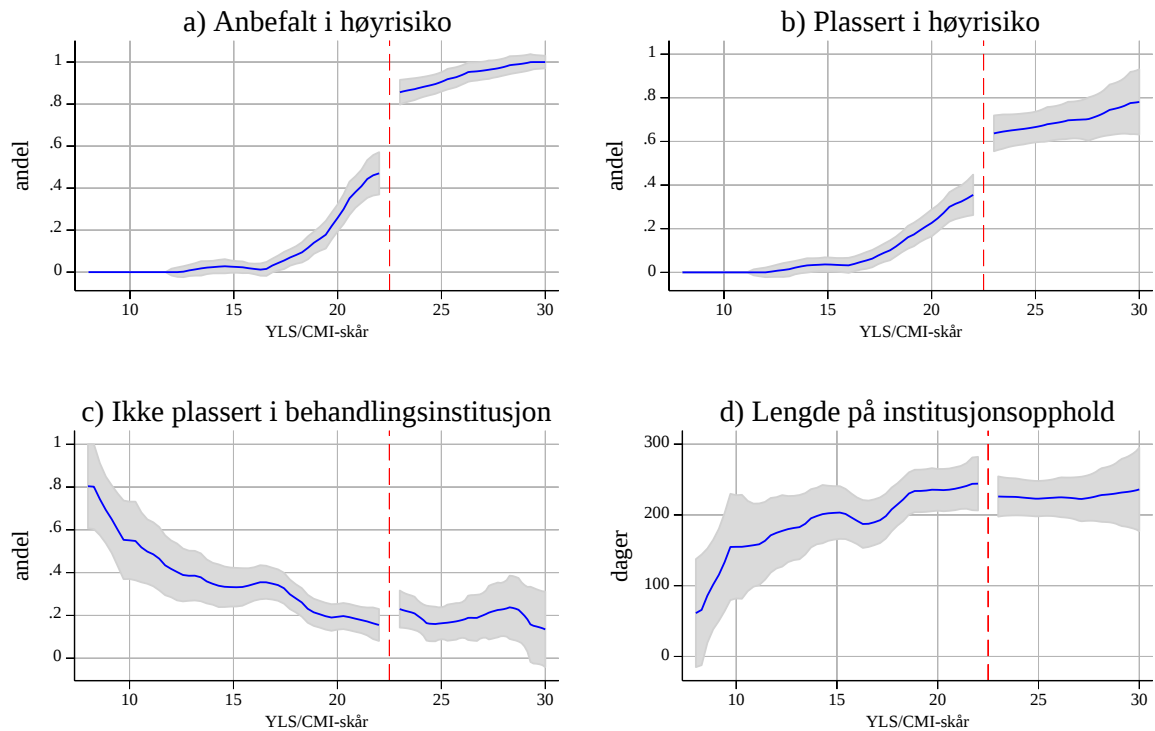
I dette delkapittelet undersøker vi plasseringer av ungdommer som er på marginen mellom ulike målgrupper for å besvare spørsmålet om plassering i institusjon for målgruppe behandling høy kontra behandling lav. Ettersom vi skal bruke terskelverdien på 23 og dennes sammenheng med høy- og behandling lav, holdes derfor ungdommer med anbefalt målgruppe rus utenfor. Med andre ord avgrenses utvalget her til alle som har anbefalt målgruppe enten behandling høy eller behandling lav. For å kunne måle utfall etter kartlegging, avgrenser vi også utvalget til

ungdommer som er kartlagt senest 2020. Dette gir et analyseutvalg på 928 personer.

I tillegg til dataene brukt tidligere i rapporten, kobler vi også på faktiske institusjonsopphold fra Birk. Vi inkluderer tiltak som er registrert med «Institusjon \ Atferdsbehandling» og enten behandling høy, behandling lav eller rus. Atferdsbehandling i fosterhjem eller som hjelpetiltak er med andre ord ikke inkludert. Ikke alle er registrert med et institusjonsopphold etter kartlegging. Av de 928 ungdommene, er 253 (27 prosent) ikke registrert med et behandlingstiltak i institusjon i løpet av 2 måneder etter kartlegging. Denne andelen er lavere for ungdommer med anbefalt målgruppe behandling høy (19 prosent) enn for ungdommer med anbefalt målgruppe behandling lav (32 prosent). Det kan være en konsekvens av en vurdering om at det for flere ungdommer med lav risiko vil være fare for mer problembelastning i institusjon enn i andre tiltak. For personer som registreres med et institusjonsopphold etter YLS/CMI-kartleggingen, er det stor grad av samsvar mellom anbefalt målgruppe og faktisk plassering. 92 prosent av ungdommer med anbefalt målgruppe behandling høy var registrert med et slikt institusjonstiltak innen to måneder etter kartlegging. Tilsvarende var det for ungdommer med anbefalt målgruppe behandling lav 89 prosent som var registrert med det anbefalte tiltaket innen to måneder.

Figur 7 viser sammenhengen mellom YLS/CMI-skår og plassering. Panel a) viser sammenheng mellom skår og anbefalt målgruppe. Det er tydelig slik at høyere skår henger sammen med høyere andel med anbefalt målgruppe behandling høy. Det er særlig interessant at det ser ut til å være et diskontinuerlig hopp i sannsynligheten ved terskelverdien for behandling høy på 23. Som nevnt er det ikke noen deterministisk sammenheng mellom å krysse denne terskelen, noe som også synes tydelig i figuren – andelen øker jevnt opp til 22, og er da på nesten 50 prosent. Likevel er det en stor forskjell mot nivået ved 23, hvor andelen er godt over 80 prosent. Det tyder på at terskelverdien brukes i praksis. Panel b) viser tilsvarende figur med andel med faktisk behandling høy institusjonsplassering innen to måneder. Denne er lavere enn i panel a), både fordi noen ikke er registrert med et tiltak og fordi noen er registrert med et institusjonstiltak med en annen målgruppe. Forskjellen mellom andelen ved 22 og andelen ved 23 er likevel rundt 30 prosentpoeng. Videre viser panel c) og d) at personer rett over terskelen har marginalt høyere sannsynlighet for ikke å være registrert med et institusjonstiltak i løpet av to måneder og marginalt kortere gjennomsnittlig lengde på oppholdet. For øvrig viser panel c) ellers at ungdommer med lave skårer sjelden faktisk plasseres i behandlingsinstitusjon.

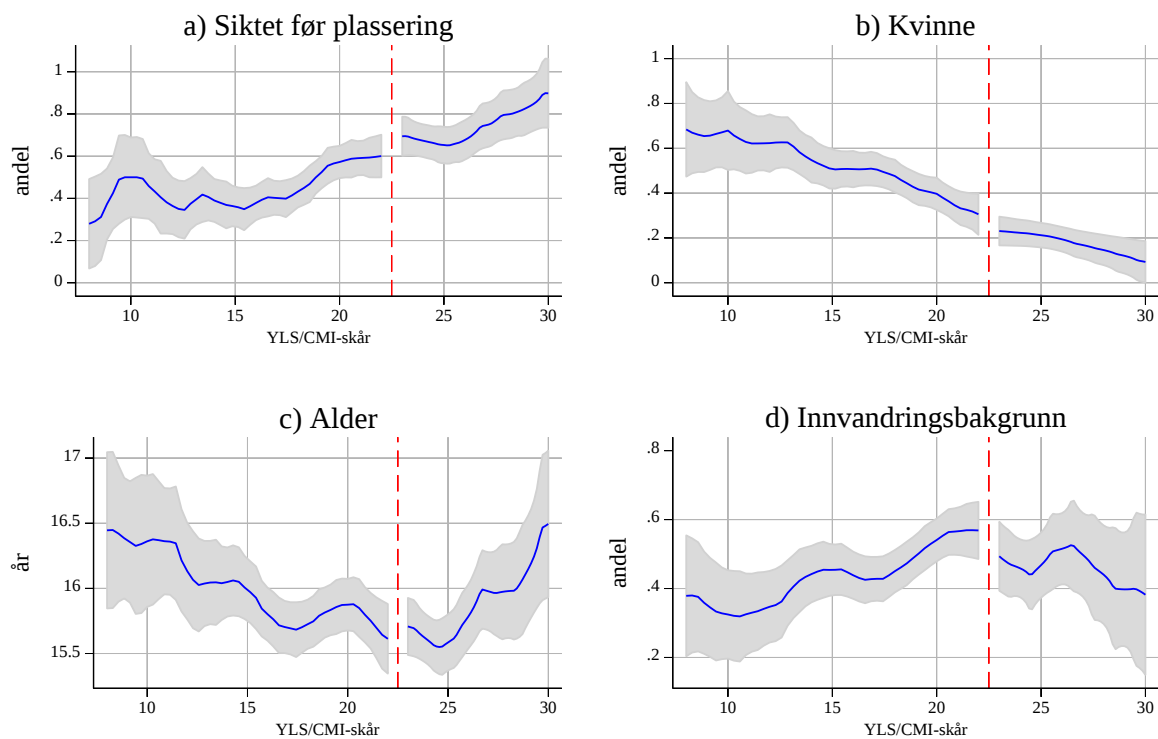
Hvilken forskjell det utgjør å bli plassert i én type målgruppeinstitusjon kontra en annen er et interessant spørsmål. Dessverre er det vanskelig å besvare, ettersom det er store forskjeller mellom ungdommer med ulike typer institusjonstiltak, og de derfor ikke uten videre kan sammenliknes med hverandre. Dette er også kjent som et seleksjonsproblem – ulike ungdommer selekteres til ulike typer institusjoner. Her har vi imidlertid en måte å løse dette problemet på. At det er en diskontinuitet i plasseringssannsynligheten ved terskelverdien, gir grunnlag for å se om plassering i institusjon med målgruppe behandling høy påvirker senere utfall. Grunnen er at det, under visse forutsetninger, kan antas å være tilfeldig på hvilken side av terskelen man havner. Hvis det er tilfellet, vil personer akkurat rundt terskelverdien kunne antas å være tilnærmet like når det gjelder uobserverte kjennetegn. I forskningslitteraturen er dette kjent som et regresjonsdiskontinuitetsdesign (regression discontinuity design (RDD)).

Figur 7. Diskontinuitet i tilordning til behandling rundt terskelverdi.

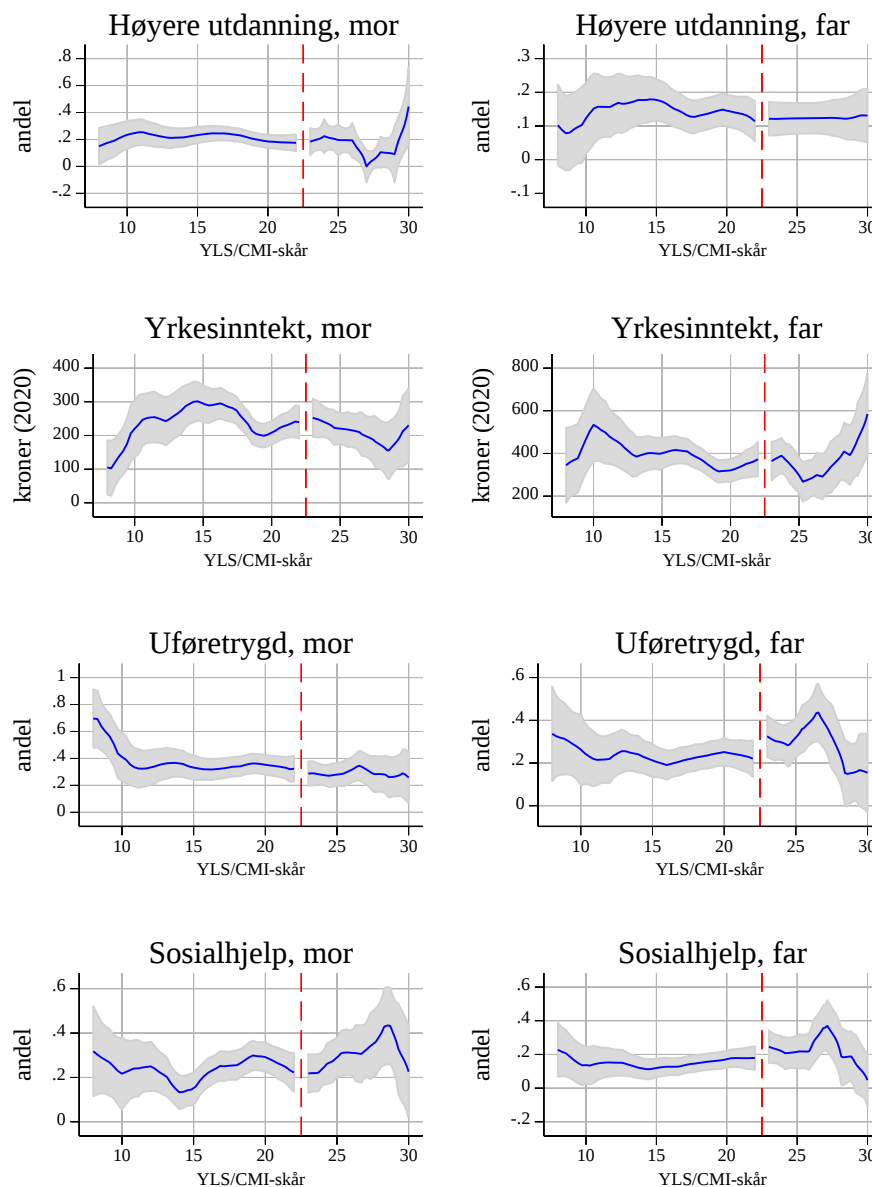
Note: Lokalt polynomisk glattet plott over YLS/CMI-skår. Skraverte områder angir 95 % konfidensintervall.

I slike forskningsdesign er det viktig å evaluere om observerbare kjennetegn er balansert rundt terskelverdiene. Figur 8 og 9 viser derfor bakgrunnskjenntegn ved ungdommen og en rekke sosioøkonomiske faktorer knyttet til foreldrene. I figur 8, panel a) vises først antall siktelsler. Ettersom tidligere kriminalitet er en viktig faktor i YLS/CMI-skåringen, kan denne variabelen imidlertid forventes ikke å være fullstendig balansert. Vi ser at andelen som er siktet noen gang før kartlegging som forventet er tydelig økende med YLS/CMI-skår. Det er også en antydning til en diskontinuerlig endring ved 23, men det kan også skyldes tilfeldigheter. Dette er ikke nødvendigvis et problem for diskontinuitetsanalyse, men er noe å være oppmerksom på. Når det gjelder andre bakgrunnskjenntegn ved barnet, jf. figur 8, eller foreldrene, jf. figur 9, virker utviklingen ved terskelverdien kontinuerlig.

Figur 8. Balanse i barnets kjennetegn rundt terskelverdi.

Note: Lokalt polynomisk glattet plott over YLS/CMI-skår. Skraverte områder angir 95 % konfidensintervall.

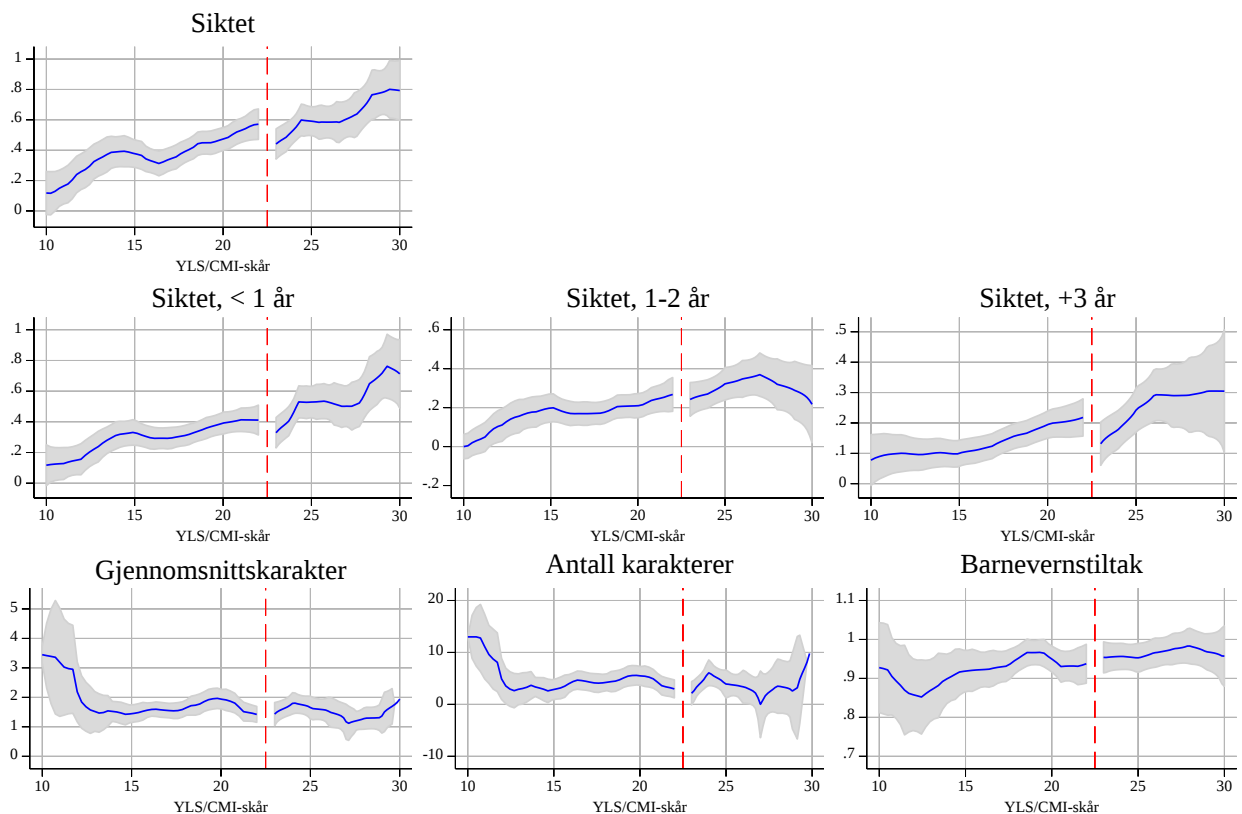
Figur 9. Balanse i foreldrekjennetegn rundt terskelverdi.

Note: Lokalt polynomisk glattet plott over YLS/CMI-skår. Skraverte områder angir 95 % konfidensintervall.

Figur 10 viser utfall året etter kartlegging. I første rad vises andelen som er siktet i løpet av året, i andre rad er dette brutt opp på tre ulike kategorier av grovhet, etter lovbruddets strafferamme. Det kan se ut til at det er en antydning til nedgang i sannsynlighet for å bli siktet for et lovbrudd akkurat ved terskelverdien, drevet av de minst alvorlige og i noen grad de mest alvorlige lovbruddene. Det kan være naturlig å tilskrive denne nedgangen det at sannsynligheten for type institusjonsplassering endrer seg diskontinuerlig ved terskelverdien, jf. figur 7. Imidlertid gjør det relativt lave antallet observasjoner rundt terskelverdien at vi må være varsomme i å konkludere for sterkt. En indikasjon på dette er at konfidensintervallene på

de ulike sidene av terskelverdien overlapper. Formell estimering med rammeverket for regresjonsdiskontinuitetsanalyse gir heller ikke statistisk signifikante resultater. Likevel antyder disse resultatene at det å bli plassert i en institusjon med målgruppe behandling høy kan virke preventivt for framtidig kriminalitet for ungdommer med YLS/CMI-skår rundt 23.

Siste rad viser samme type figur for to skoleutfall og sannsynligheten for å være registrert med et eller annet barnevernstiltak. For disse utfallene er det ikke tegn til avvikende utvikling ved terskelverdien.

Figur 10. Utfall rundt terskelverdi.

Note: Lokalt polynomisk glattet plott over YLS/CMI-skår. Skraverete områder angir 95 % konfidensintervall.

5 Diskusjon

5.1 Utvikling i skårer over tid

Gjennomsnittlig YLS/CMI-skår har variert med rundt 2 enheter over tid. Kanestrøm mfl. (2024) estimerer at én enhet høyere totalskår predikerer opp mot 5 prosentpoeng høyere andel med rapportert kriminalitet i løpet av institusjonsoppholdet, så 2 enheter er ikke ubetydelig. Høyere totalskår skal indikere høyere risiko uavhengig av om dette kan forklares av bakgrunnskjennetegn eller ikke. Det at bakgrunnskjennetegn ikke forklarer noe særlig av utviklingen over tid, tyder på at endringene ikke skyldes sammensetningen av kartlagte ungdommer, men at det skjer noe annet. Det er også mulig at praksis for skåring av underfaktorer kan ha variert noe over tid. Til slutt er det viktig å være klar over at forskjellene over tid ikke har en systematisk trend og at det overordnede bildet er av ganske stor stabilitet.

Endringen i totalskår er en interessant variabel, men også en vi må være varsomme i tolkningen av, ettersom mange ulike faktorer kan ligge bak. I gjennomsnitt har ungdommer med både Pre/Re-skåring og Post-skåring en reduksjon på 4-5 enheter fra Pre/Re til Post. Med tanke på sammenhengen mellom skår og senere kriminalitet (Kanestrøm mfl. (2024)), er dette betydelig. En tolkning er at institusjonsoppholdet eller andre tiltak har en direkte effekt og forårsaker en endring. Imidlertid er det også flere andre årsaker til at disse skårene skiller seg fra hverandre. For det første kan faktorene bak skåren variere over tid. Hvis ungdommen kartlegges i en krisesituasjon på et «toppunkt» for risiko, kan dette gi systematisk høyere nivå i forhold til senere skårer. Videre er ungdommenes handlingsrom ulikt på tvers av de to skåringskontekstene, spesielt har ungdommene ved Post-kartlegging vært en lengre periode på en behandlingsinstitusjon, med mulig forskjellig grad av frihet, sosialt og geografisk handlingsrom, overvåkning og oppfølging fra en mer ordinær situasjon. Selv om mye av skåren er basert på fungering siste par år og ikke akutte forhold, kan disse forholdene bidra til forskjell fra Pre/Re til Post.

For det andre er det forhold ved kartleggingene som kan gjøre skårene for ulike kartleggingsformål mindre sammenliknbare. NABE foretar den faktiske skåringen, men det er noen forskjeller i hvem som klargjør dokumentasjonen som ligger til grunn. Spesielt vil Post-kartlegging også inkludere informasjon fra institusjonene som har vært ansvarlige for å behandle ungdommene. Disse institusjonene kan ha ulike perspektiver og tilnærminger enn for eksempel barneverntjenesten. Det er også verdt å trekke fram at informasjonen fra behandlingsinstitusjonene innebærer et element av selv-evaluering. Dette kan være problematisk, ettersom det kan være i institusjonenes interesse med en relativ lav Post-skår, særlig hvis endringsskåren tolkes ukritisk som effektmål eller styringsparameter.

For det tredje kan en kilde til skjevhet mellom kartleggingene kan være at enkelte områder ikke skåres på grunn av ufullstendig informasjon eller en situasjon i endring – for eksempel skåres ikke familieområdet hvis det pågår en omsorgsovertakelse. I tillegg er Postskåring et klinisk verktøy som skal bidra til institusjonenes egenevaluering og til vurdering av ettervernsbehov for kommunal barneverntjeneste og andre rundt ungdommen. Alt dette tilsier at man ikke kan benytte endringsskår som et effekt- eller resultatmål, selv om en reduksjon i skår i utgangspunktet er ønskelig.

En styrke ved disse analysene har vært muligheten til å justere for en lang rekke kjennetegn fra registerdata. Vi finner imidlertid at disse har relativt lite forklaringskraft innad i populasjonen med YLS/CMI-skår. En svakhet ved analyse av YLS/CMI-skårer er at de er vurdering av risiko på et gitt tidspunkt, uten innsats eller behandling. Imidlertid blir omfattende tiltak iverksatt for de fleste i dette utvalget, gjerne med høyere intensitet, jo høyere skår. Dette vil forstyrre prediksjonsevnen til Post-skåren. Det er derfor behov for valideringsundersøkelser av post-skåren i seg selv.

5.2 Sammenheng mellom YLS/CMI-skår, målgruppe og utfall

En styrke ved disse analysene er å kunne koble faktiske utfall fra registerdata og dermed eliminere frafall. YLS/CMI-totalskår predikerer senere kriminalitet også utover det som fanges opp av bakgrunnskjenetegn, noe som er nyttig informasjon i behandlingsøyemed. Man kunne håpe at skåren ville fange opp risiko for ugunstig utvikling på andre områder, men det finner vi ikke er tilfellet med våre utfallsmål. Et viktig aspekt ved YLS/CMI som vi ikke har undersøkt, er at instrumentet også gir risikoprofil/skår på underområder, og dermed er et verktøy for å vurdere innsatsområder og hva som bør prioriteres i behandling. Kanestrøm mfl. (2023) finner forskjeller i risikoprofil mellom målgrupper. Dette sier analyser av totalskår ikke noe om. Av alle 42 risikofaktorer i skalaen, kan det være enkelte faktorer eller enkelte kombinasjoner som er ekstra viktige og andre som er av mindre betydning. Det kan være viktig å undersøke i framtidige studier.

I likhet med YLS/CMI-skår, sier anbefalt målgruppe mye om framtidig risiko for kriminell atferd. Ungdommer med målgruppe Rus eller Behandling høy har høyere sannsynlighet for å bli siktet for lovbrudd senere. Noe av denne sammenhengen kan fanges opp av tradisjonelle risikofaktorer knyttet til ungdommen og foreldrene. En svakhet ved denne analysen er at selv om det justeres for en rekke bakgrunnsfaktorer, vil det antakelig være mange uobserverte forskjeller mellom ungdommer med ulik anbefalt målgruppe, som for eksempel motivasjon, risikoatferd og støtte fra familien, og disse sammenhengene kan derfor ikke brukes til å si noe om nytten av behandling i én type målgruppe kontra en annen.

5.3 Effekt av plassering i institusjon for målgruppe behandling høy

For mange ungdommer vil det ikke være gitt hva som er mest passende av målgruppe behandling lav og behandling høy. Imidlertid er det slik at YLS/CMI-instrumentet kommer med en grense mellom målgrupper, der totalskår 23 eller høyere er definert som behandling høy, mens lavere enn 23 tilsier lav eller moderat risiko. Denne grenseverdien er ikke ment å følges slavisk, og det gjøres heller ikke. Likevel er det en brå økning i sannsynligheten for plassering i behandling høy akkurat ved totalskår 23. Denne økningen, på rundt 30 prosentpoeng, kan brukes til å si noe om effekten av behandling. Intuisjonen er at det er lite som skiller ungdommer med totalskår 22 fra ungdommer med totalskår 23, men likevel har sistnevnte nesten dobbelt så høy sannsynlighet for faktisk å plasseres i en behandling høy behandlingsinstitusjon. Det er likevel noen forskjeller, vi må derfor bruke statistiske metoder for å justere for dette. Imidlertid er datagrunnlaget såpass smalt at vi ikke kan konkludere sterkt,

men vi finner tegn til at ungdommer rett over grensen på 23 har lavere senere kriminalitet enn ungdommer rett under grensen. Det tyder på at opphold i behandlingsinstitusjon med målgruppe behandling høy virker preventivt på kriminalitet på kort sikt. En mulig forklaring er at flere i behandling høy får tiltak med høyere innsatsnivå, som MultifunC. En implikasjon av disse resultatene er at det kan se ut til at behandling høyinstitusjon kan være nyttig også for ungdommer som ikke når opp til grensen på 23, det vil si ungdommer i den øvre enden av skalaen for moderat risiko. Det er imidlertid verdt å nevne at vi ikke finner tegn til dette på de andre tilgjengelige utfallene, og at kostnader ved ulike tiltak og ulike behandlingsinstitusjoner ikke har vært vurdert.

5.4 Oppsummering

Demografiske og sosioøkonomiske faktorer forklarer ofte mye ved barn og unges utfall. I denne rapporten har vi imidlertid sett at de ikke forklarer trender i gjennomsnittlig YLS/CMI-skår over tid. De forklarer derimot mer når det gjelder senere utfall. Et tydelig resultat i rapporten er likevel at YLS/CMI-totalskår predikerer framtidig kriminalitet, også ved justering for ungdommenes bakgrunnskjennetegn. Det gir grunn til å tro på instrumentet som et nyttig verktøy for plassering. I tillegg er det viktig å være klar over at YLS/CMI-skåringen også spiller en rolle for målrettet behandling og planlegging av tiltak. Dette har ikke vært vurdert i denne rapporten. Det har heller ikke vært vurdert andre verktøy for å løse disse oppgavene.

Å vurdere ulike typer behandling er ofte vanskelig, siden personer som mottar ulik behandling som oftest også er ulike. Det er derfor vanskelig å konkludere med om eventuelle senere forskjeller skyldes ulik behandling eller det at personene var ulike i utgangspunktet. For å løse dette problemet og faktisk å kunne trekke slutninger om virkningen av behandling, er det fra et vitenskapelig ståsted typisk ønskelig å gi behandlingen tilfeldig. Hvis behandlingen tilordnes tilfeldig, er det ikke lenger systematiske forskjeller mellom personer med ulik behandling. Dette er imidlertid ofte ikke gjennomførbart, av mange ulike grunner. Vi har derfor prøvd å benytte forskjellen i sannsynligheten for plassering i behandling høy behandlingsinstitusjon til å si noe om forskjellen på behandling høy og behandling lav. Resultatene er usikre, men antyder at det kan være gunstig å utvide plasseringen i behandling høy noe.

Tiltak kan være et gode det er knapphet på, og da må det rasjoneres. Å bruke risikoskåring og ulike terskler er en legitim måte å gjøre det på. I norsk institusjonssammenheng er det også eksplisitte retningslinjer på at det skal brukes skjønn, noe som reduserer eventuelt uheldige konsekvenser. Evalueringsmessig hadde det imidlertid gitt større utsagnskraft hvis tiltak faktisk kunne tilordnes tilfeldig i en kontrollert utprøving. Det kunne for eksempel vært gjort i situasjoner der man er usikker på hvilket tiltak som er gunstigst eller der det er faktiske kapasitetsbegrensninger.

Referanser

- Bufdir (2024) *Differensiering av målgrupper ved plassering i adferdsinstitusjon*.
[Differensiering av målgrupper ved plassering i adferdsinstitusjon | Bufdir](#)
- Drange, Nina og Hernæs, Øystein M. (2020). *Kvantitativ beskrivelse av institusjonspopulasjonen*, Frischrapport 3/2020. Oslo: Stiftelsen Frischsenteret for samfunnsøkonomisk forskning.
https://www.frisch.uio.no/publikasjoner/pdf/rapp20_03.pdf
- Hoge, R. D., and Andrews, D. A. (2011) Youth level of service/case management inventory. 2.0 manual. Multi-Health System Inc. <https://epic.org/wp-content/uploads/2021/12/EPIC-21-11-05-DC-DYRS-FOIA-20211130-YLS-CMI-User-Manual.pdf>
- Hoge, R. D., and Andrews, D. A. (2013) Youth level of service/case management inventory. 2.0 Profile report. Multi-Health System Inc.
https://dcfs.nv.gov/uploadedFiles/dcfsvgov/content/Programs/JJ_Oversight_Commission/YLSCMI_2.0_Sample_Profile_Report.pdf
- Jakobsen, Reidar og Hege Kornør (2017) *Måleegenskaper ved den norske versjonen av Youth Level of Service/Case Management Inventory (YLS/CMI)*. <https://psyktestbarn.r-bup.no/no/artikler/ylscmi-youth-level-of-service-case-management-inventory>
- Kanestrøm, Harald og Marianne Stallvik (2021) *Normdata for YLS/CMI 2.0. Norsk referansedata for bruk i institusjonsbehandling av ungdom med alvorlige atferdsvansker*. Nasjonal Enhet for Behandlingstiltak og Spisskompetansemiljø Behandling ungdom Bufetat region Midt-Norge. <https://kudos.dfo.no/documents/32698/files/29137.pdf>
- Kanestrøm, H., Stallvik, M., Lydersen, S., Skokauskas, N., Hoftun, S., Nilsen, C. K., og Kaasbøll, J. (2024). Criminogenic Risk Assessment Beyond Juvenile Justice: Exploring the Predictive Ability of the Youth Level of Service/Case Management Inventory (YLS/CMI) in Norway. *Criminal Justice and Behavior*, 0(0).
<https://doi.org/10.1177/00938548241237181>
- Kanestrøm, Harald, Marianne Stallvik, Stian Lydersen, Norbert Skokauskas og Jannike Kaasbøll (2023). Adolescents in therapeutic residential care: treatment needs and characteristics, *European Journal of Social Work*.
<https://doi.org/10.1080/13691457.2023.2266779>
- Statistisk sentralbyrå, tabell 10661: Barnevernstiltak, etter statistikkvariabel, region, tiltak, alder og år. <https://www.ssb.no/statbank/table/10661/>.
- Statistisk sentralbyrå, tabell 11647: Barn i barnevernsinstitusjoner per 31. desember, etter statistikkvariabel, region, plasseringshjemmel, eierskap, institusjonstype og år.
<https://www.ssb.no/statbank/table/11647/>.
- Statistisk sentralbyrå, tabell 12845: Barn 0-24 år med plasseringstiltak per 31.12., etter type plassering og lovheimel (F) 2015 - 2022. <https://www.ssb.no/statbank/table/12845/>.
- Statistisk sentralbyrå, tabell 13939: Barn og unge med tiltak i løpet av året og per 31. desember, etter alder og tiltakskategori (K) 2015 - 2023.
<https://www.ssb.no/statbank/table/13939/>.

Vedlegg

Tabell til kapittel 3

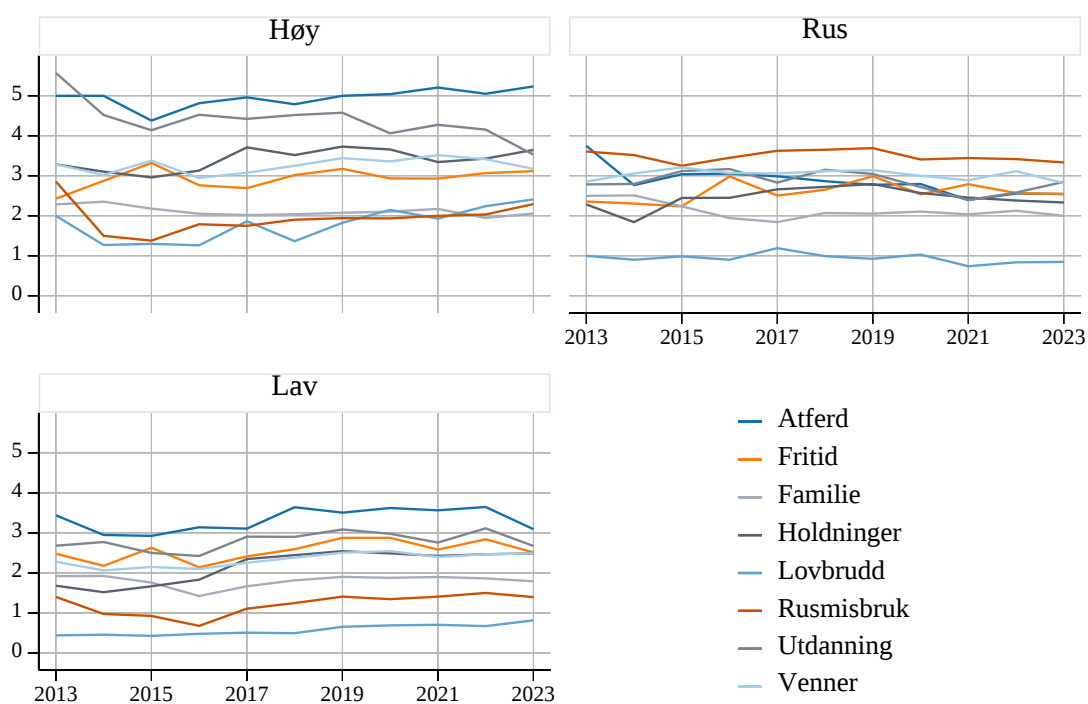
Tabell A1. Fordeling på målgruppe etter alder og år. Pre-kartlegginger.

	Lav	Høy	Rus	Total
Alder				
11				
år				
2023	1	0	0	1
Total	1	0	0	1
12				
år				
2014	1	0	0	1
2019	1	1	0	2
2022	1	0	0	1
Total	3	1	0	4
13				
år				
2014	2	0	0	2
2015	0	1	0	1
2016	2	2	0	4
2017	3	1	0	4
2018	2	1	0	3
2019	2	1	0	3
2020	3	0	0	3
2021	5	1	1	7
2022	4	3	0	7
Total	23	10	1	34
14				
år				
2013	2	1	0	3
2014	7	4	0	11
2015	11	6	1	18
2016	3	4	0	7
2017	7	10	1	18
2018	8	9	2	19
2019	10	3	1	14
2020	16	1	1	18
2021	15	3	3	21
2022	14	4	4	22
2023	5	1	1	7
Total	98	46	14	158
15				
år				
2013	7	3	2	12
2014	14	17	11	42
2015	14	11	3	28
2016	15	8	6	29
2017	14	10	5	29
2018	25	17	6	48
2019	16	10	11	37
2020	18	12	12	42
2021	29	6	7	42
2022	28	15	13	56
2023	13	5	3	21
Total	193	114	79	386
16				
år				

2013	7	0	6	13
2014	24	18	29	71
2015	11	13	21	45
2016	17	14	18	49
2017	24	13	23	60
2018	19	12	27	58
2019	27	18	30	75
2020	30	14	18	62
2021	33	7	20	60
2022	24	13	28	65
2023	8	1	4	13
Total	224	123	224	571
17 år				
2013	9	3	15	27
2014	20	9	61	90
2015	12	13	27	52
2016	19	8	28	55
2017	17	10	30	57
2018	16	9	47	72
2019	21	15	42	78
2020	18	18	45	81
2021	22	9	33	64
2022	16	16	25	57
2023	13	9	11	33
Total	183	119	364	666
18 år				
2013	0	0	5	5
2014	11	1	34	46
2015	6	5	24	35
2016	10	2	14	26
2017	10	8	24	42
2018	11	4	30	45
2019	4	4	22	30
2020	5	2	17	24
2021	4	3	17	24
2022	1	7	17	25
2023	3	1	14	18
Total	65	37	218	320
19 år				
2016	4	0	5	9
2019	0	0	1	1
Total	4	0	6	10
20 år				
2016	1	0	0	1
Total	1	0	0	1
21 år				
2015	0	1	0	1
Total	0	1	0	1
Total år				
2013	25	7	28	60
2014	79	49	135	263
2015	54	50	76	180
2016	71	38	71	180
2017	75	52	83	210

2018	81	52	112	245
2019	81	52	107	240
2020	90	47	93	230
2021	108	29	81	218
2022	88	58	87	233
2023	43	17	33	93
Total	795	451	906	2,152

Figur til kapittel 4.1.2

Figur A1. Gjennomsnittlig skår for underkategorier per målgruppe og år. Pre-kartlegginger.

Tabell til kapittel 4.1.2

Tabell A2. Gjennomsnittlig endring i underskår fra Pre/Re- til Post-kartlegging per målgruppe.

	Lav	Høy	Rus	Total
Atferd	-1.41	-0.34	-0.49	-0.87
Fritid	-0.52	-0.13	-0.28	-0.36
Familie	-0.90	-0.34	-0.49	-0.65
Holdninger	-1.34	-0.14	-0.48	-0.81
Lovbrudd	0.09	0.47	0.30	0.23
Rusmisbruk	-0.97	0.12	-0.71	-0.70
Utdanning	-1.08	-0.20	-0.57	-0.74
Venner	-0.60	-0.08	-0.22	-0.36

Tabeller til kapittel 4.2.

Tabell A3. Sammenheng mellom YLS/CLM-skår, målgruppe og utfall

a. Siktet ved alder 19

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
YLS/CMI	0.0196*** (0.00345)	0.0116** (0.00366)	0.0120** (0.00365)		
Rus				0.145*** (0.0404)	0.0801 (0.0428)
Høy				0.198*** (0.0509)	0.109* (0.0525)
Konstant	0.347*** (0.0233)	0.371*** (0.0508)	0.355*** (0.0573)	0.325*** (0.0313)	0.347*** (0.0619)
Barnet	Nei	Ja	Ja	Nei	Ja
Foreldre	Nei	Nei	Ja	Nei	Ja
Gj.snitt	0.434	0.434	0.434	0.434	0.434
r2	0.0406	0.0905	0.107	0.0245	0.101
N	763	763	763	763	763

b. Siktet, strafferamme mindre enn 1 år ved alder 19

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
YLS/CMI	0.0143*** (0.00338)	0.00814* (0.00361)	0.00855* (0.00360)		
Rus				0.0918* (0.0395)	0.0353 (0.0422)
Høy				0.113* (0.0498)	0.0372 (0.0518)
Konstant	0.300*** (0.0228)	0.338*** (0.0500)	0.341*** (0.0566)	0.297*** (0.0306)	0.351*** (0.0610)
Barnet	Nei	Ja	Ja	Nei	Ja
Foreldre	Nei	Nei	Ja	Nei	Ja
Gj.snitt	0.363	0.363	0.363	0.363	0.363
r2	0.0229	0.0613	0.0773	0.00930	0.0713
N	763	763	763	763	763

c. Siktet, strafferamme 1-2 år ved alder 19

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
YLS/CMI	0.0141*** (0.00286)	0.00732* (0.00304)	0.00719* (0.00304)		
Rus				0.117*** (0.0334)	0.0793* (0.0355)
Høy				0.132** (0.0421)	0.0536 (0.0436)
Konstant	0.150*** (0.0193)	0.152*** (0.0422)	0.123* (0.0478)	0.130*** (0.0259)	0.101 (0.0514)
Barnet	Nei	Ja	Ja	Nei	Ja
Foreldre	Nei	Nei	Ja	Nei	Ja
Gj.snitt	0.212	0.212	0.212	0.212	0.212
r2	0.0308	0.0789	0.0900	0.0194	0.0894
N	763	763	763	763	763

d. Siktet, strafferamme mer enn 3 år eller mer ved alder 19

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
YLS/CMI	0.0108*** (0.00227)	0.00740** (0.00244)	0.00724** (0.00245)		
Rus				0.101*** (0.0265)	0.0760** (0.0286)
Høy				0.0706* (0.0334)	0.0328 (0.0351)
Konstant	0.0713*** (0.0153)	0.0703* (0.0338)	0.0541 (0.0384)	0.0569** (0.0205)	0.0361 (0.0413)
Barnet	Nei	Ja	Ja	Nei	Ja
Foreldre	Nei	Nei	Ja	Nei	Ja
Gj.snitt	0.119	0.119	0.119	0.119	0.119
r2	0.0291	0.0550	0.0645	0.0188	0.0626
N	763	763	763	763	763

e. Siktet, saken ikke henlagt (Overført til konfliktråd, forelegg, titale eller betinget påtaleunndlatelse) ved alder 19

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
YLS/CMI	0.0217*** (0.00340)	0.0148*** (0.00362)	0.0152*** (0.00362)		
Rus				0.171*** (0.0397)	0.116** (0.0424)
Høy				0.238*** (0.0501)	0.159** (0.0520)
Konstant	0.305*** (0.0229)	0.312*** (0.0502)	0.300*** (0.0568)	0.272*** (0.0308)	0.280*** (0.0614)
Barnet	Nei	Ja	Ja	Nei	Ja
Foreldre	Nei	Nei	Ja	Nei	Ja
Gj.snitt	0.401	0.401	0.401	0.401	0.401
r2	0.0509	0.0902	0.104	0.0354	0.0969
N	763	763	763	763	763

f. Fullført videregående skole ved alder 21

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
YLS/CMI	0.000606 (0.00262)	0.00262 (0.00283)	0.00245 (0.00285)		
Rus				0.0312 (0.0320)	0.0619 (0.0340)
Høy				0.0536 (0.0422)	0.0773 (0.0450)
Konstant	0.0962*** (0.0177)	0.148*** (0.0406)	0.122** (0.0466)	0.0730** (0.0255)	0.0870 (0.0507)
Barnet	Nei	Ja	Ja	Nei	Ja
Foreldre	Nei	Nei	Ja	Nei	Ja
Gj.snitt	0.0987	0.0987	0.0987	0.0987	0.0987
r2	0.000118	0.0376	0.0527	0.00392	0.0602
N	456	456	456	456	456

g. Mottatt arbeidsavklaringspenger/uføretrygd ved alder 21

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
YLS/CMI	-0.00242 (0.00429)	0.00243 (0.00464)	0.00248 (0.00467)		
Rus				-0.0463 (0.0523)	-0.0228 (0.0559)
Høy				-0.122 (0.0690)	-0.0445 (0.0740)
Konstant	0.402*** (0.0289)	0.365*** (0.0665)	0.362*** (0.0763)	0.438*** (0.0417)	0.387*** (0.0834)
Barnet	Nei	Ja	Ja	Nei	Ja
Foreldre	Nei	Nei	Ja	Nei	Ja
Gj.snitt	0.393	0.393	0.393	0.393	0.393
r ²	0.000699	0.0364	0.0513	0.00681	0.0515
N	456	456	456	456	456

h. Gjennomsnittskarakter ved utgang av grunnskole

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
YLS/CMI	-0.0293* (0.0114)	-0.0300* (0.0125)	-0.0306* (0.0126)		
Rus				0.301* (0.151)	0.230 (0.170)
Høy				-0.0418 (0.123)	0.0205 (0.134)
Konstant	1.942*** (0.0782)	2.827*** (0.677)	2.771*** (0.690)	1.757*** (0.0809)	2.510*** (0.717)
Barnet	Nei	Ja	Ja	Nei	Ja
Foreldre	Nei	Nei	Ja	Nei	Ja
Gj.snitt	1.799	1.799	1.799	1.799	1.799
r ²	0.0216	0.101	0.124	0.0174	0.112
N	300	300	300	300	300

Tabell 3. Resultater fra lineær regresjon. Standardfeil i parentes. Panel a-g: Utfall definert som dummyvariabel ved alder 19/21. Panel h: Gjennomsnittskarakter ved utgang av grunnskole. * 0.05 ** 0.01 *** 0.001 angir signifikansnivå.

Publikasjoner fra Frischsenteret

Alle publikasjoner er tilgjengelig i Pdf-format på : <https://www.frisch.uio.no/publikasjoner/>

Rapporter

1/2011	Yrkesdeltaking på lang sikt blant ulike innvandrergupper i Norge	Bernt Bratsberg, Knut Røed, Oddbjørn Raaum
1/2012	NAV-refomen: Flere i arbeid – færre på trygd?	Ragnhild Schreiner
2/2012	Privatization of the absenteeism scheme: Experiences from the Netherlands	Julia van den Bemd, Wolter Hassink
1/2013	Til, fra og mellom inntektssikringsordninger – før og etter NAV	Elisabeth Fevang, Simen Markussen, Knut Røed
2/2013	Sluttrapport fra strategisk instituttprogram om pensjonsforskning 2007-2012	Erik Hernæs
1/2014	Produktivitetsutviklingen etter NAV-reformen	Sverre A.C. Kittelsen, Finn R. Førsund
2/2014	Sysselsetting blant funksjonshemmede	Ragnhild C. Schreiner, Simen Markussen, Knut Røed
3/2014	Produktivitetsanalyse av Universitets- og Høgskolesektoren 2004 – 2013.	Dag Fjeld Edvardsen, Finn R. Førsund, Sverre A. C. Kittelsen
1/2015	Kan kjønnsforskjellen i sykefravær forklares av holdninger, normer og preferanser?	Karen Hauge, Simen Markussen, Oddbjørn Raaum, Marte Ulvestad
2/2015	Effekter av arbeidspraksis i ordinær virksomhet: Multiple og sekvensielle tiltak	Tao Zhang
1/2016	Kompensasjonsgrader i inntektssikringssystemet for personer med svak tilknytning til arbeidsmarkedet	Øystein Hernæs, Simen Markussen, Knut Røed
2/2016	Bevegelser inn i, mellom og ut av NAVs ytelser	Elisabeth Fevang, Simen Markussen, Knut Røed, Trond Christian Vigtel
1/2017	Yrkesaktivitet og pensjonsuttak etter pensjonsreformen	Erik Hernæs
2/2017	Pensjonsordninger og mobilitet	Erik Hernæs
1/2018	Virkninger av endringer i permitteringsregelverket Delrapport 1, utarbeidet av Oslo Economics og Frischsenteret på oppdrag fra Arbeids- og sosialdepartementet	Ragnhild Haugli Bråten, Aleksander Bråthen, Nina Skrove Falch, Knut Røed

2/2018	Virkninger av endringer i permitteringsregelverket Delrapport 2, utarbeidet av Oslo Economics og Frischsenteret på oppdrag fra Arbeids- og sosialdepartementet	Nina Skrove Falch, Knut Røed, Tao Zhang
3/2018	New Insights from the Canonical Fisheries Model	Eric Nævdal and Anders Skonhoft
4/2018	Arbeids- og velferdsetatens arbeid med langtidsledige	Nina Skrove Falch, Ragnhild Cecilie Haugen, Magnus Våge Knutsen, Knut Røed
1/2019	Effektivitets- og produktivitetsanalyse av norske tingretter	Finn R. Førsund, Sverre A.C. Kittelsen
1/2020	Gråsoner i arbeidsmarkedet og størrelsen på arbeidskraftreserven	Elisabeth Fevang, Simen Markussen, Knut Røed
2/2020	Framework for Optimal Production and Transmission of Electricity	Finn R. Førsund
3/2020	Kvantitativ beskrivelse av institusjonspopulasjonen	Nina Drange, Øystein M. Hernæs
1/2021	Early intervention in temporary DI: A randomized natural field experiment reducing waiting time in vocational rehabilitation	Karen Evelyn Hauge, Simen Markussen
2/2021	Supported Employment eller «vanlig» oppfølging? Resultater fra et stort randomisert forsøk i NAV	Helene Berg, Karen E. Hauge, Simen Markussen, Tao Zhang
3/2021	Delrapport 2: Kvantitativ evaluering av innføring av plikt for kommunene til å stille vilkår om aktivitet til sosialhjelpsmottakere under 30 år	Øystein M. Hernæs
4/2021	Rapport Delprosjekt 1: Beskrivende analyser – Barn og familier i barnevernet	Nina Drange, Øystein M. Hernæs, Simen Markussen, Inger Oterholm, Oddbjørn Raaum, Tor Slettebø
5/2021	Underholdskrav, familieinnvandring og integrering	Bernt Bratsberg, Oddbjørn Raaum
1/2022	The Social Gradient in Employment Loss during COVID-19	Annette Alstadsæter, Bernt Bratsberg, Simen Markussen, Oddbjørn Raaum, Knut Røed
2/2022	Barn, unge og familier i barnevernet – En longitudinell registerstudie. Delprosjekt 2: Hvordan går det med barna?	Nina Drange, Øystein M. Hernæs, Simen Markussen Inger Oterholm, Oddbjørn Raaum, Tor Slettebø
3/2022	Indikatorer for å måle omstillingstempo i norsk økonomi	Elisabeth T. Isaksen, Knut Røed, Tao Zhang

1/2023	Yrkesdeltakelse, inntekt og trygd blant ansatte i stillinger med særaldersgrense	Asbjørn Goul Andersen, Simen Markussen
2/2023	Utvikling av et forsøk med stipend til fagarbeidere. Rapport fra modellutviklings-fasen (fase 1)	Karen Hauge, Nina Drange, Simen Markussen, Ester Bøckmann, Bjorn Dapi, Anna Hagen Tønder
3/2023	Forsøk med stipend til fagarbeidere. Rapport fra pilot-fasen (fase 2)	Karen Hauge, Nina Drange, Simen Markussen, Ester Bøckmann, Bjorn Dapi, Anna Hagen Tønder
4/2023	Forsøk med stipend til fagarbeidere. Rapport fra hovedforsøket (fase 3)	Nina Drange, Karen Hauge, Tao Zhang, Markus Roos Breines, Bjorn Dapi, Anna Hagen Tønder
5/2023	Effektanalyse av redusert minstesats for mottakere av arbeidsavklaringspenger (AAP) under 25 år og avvikling av ung ufør-tillegget	Hernæs, Øystein M., Ole Røgeberg, Helene Berg, Gro Malene Vestøl
1/2024	Risikokartlegging, målgruppe og senere utfall for ungdommer kartlagt for opphold i behandlingsinstitusjon 2013-2023	Øystein M. Hernæs

Arbeidsnotater

1/2011	Job changes, wage changes, and pension portability	Erik Hernæs, John Piggott, Ola L. Vestad, Tao Zhang
2/2011	Sickness and the Labour Market	John Treble
1/2012	Dummy-encoding Inherently Collinear Variables	Simen Gaure
2/2012	A Faster Algorithm for Computing the Conditional Logit Likelihood	Simen Gaure
3/2012	Do medical doctors respond to economic Incentives?	Leif Andreassen, Maria Laura Di Tommaso, Steinar Strøm
1/2013	Pension systems and labour supply – review of the recent economic literature	Erik Hernæs
1/2016	Occupational crosswalk, data and language requirements	Maria B. Hoen
1/2022	Dokumentasjon av data fra undersøkelse om turnusordninger i kommunenes helse- og omsorgstjenester Spørreundersøkelse sendt til ledere ved virksomheter i helse- og omsorgssektoren	Vilde Hoff Bernstrøm, Elisabeth Fevang, Heidi Gautun, Mari Holm Ingelsrud, Andreas Lillebråten, Otto Lillebø